

Artikel-nummer	Huidige tekst	Argumenten/Toelichting Regiegroep Regelgeving/VNG	Voorstel Regiegroep Regelgeving en/of VNG
		<p>Vergunning voor onbepaalde tijd Regiegroep Regelgeving: Zoveel mogelijk Algemene Regels (geen vergunning nodig of alleen melding) en zoveel mogelijk vergunningen voor onbepaalde tijd.</p> <p>Toelichting VNG: Vergunning voor onbepaalde tijd Met deze wijziging in de model-APV worden alle vergunningen op grond van deze verordening in principe voor onbepaalde tijd verleend.</p> <p>Het moge duidelijk zijn dat hiermee een aanzienlijke lastenreductie wordt behaald. Immers een vergunninghouder hoeft niet meer jaarlijks of bijvoorbeeld driejaarlijks een vergunning aan te vragen. Dit bespaart naast tijd en kosten een hoop ergernis van bedrijven! Met deze wijziging wordt ook voldaan aan de Europese Dienstenrichtlijn.</p> <p>Uniforme weigeringsgronden Met deze wijziging staan de generieke weigeringsgronden voor alle vergunningstelsels in het algemene deel van de model-verordening op één plaats.</p> <p>In de vorige versies van het model kenden alle vergunningstelsels eigen weigeringsgronden die – hoewel inhoudelijk hetzelfde - ook nog eens verschillend waren geformuleerd.</p> <p>Dit wekte de indruk dat er in de verschillende vergunningstelsels iets anders werd bedoeld hetgeen niet het geval was.</p> <p>Door de weigeringsgronden voor alle vergunningstelsels op één plaats te zetten worden de uniformiteit en de duidelijkheid bevorderd.</p> <p>Met deze wijziging wordt ook voldaan aan de Europese Dienstenrichtlijn</p>	<p>Vergunning voor onbepaalde tijd Regiegroep Regelgeving: - Algemene regels - Melding i.p.v. vergunning - Onbepaalde tijd</p> <p>Advies VNG: Na artikel 1.6 wordt een nieuw artikel 1.7 ingevoegd, dat luidt als volgt:</p> <p>Artikel 1.7 Vergunning of ontheffing voor onbepaalde tijd Een krachtens deze verordening verleende vergunning of ontheffing geldt voor onbepaalde tijd, tenzij bij de vergunning of ontheffing anders is bepaald of de aard van de vergunning of ontheffing zich daartegen verzet.</p> <p>Na artikel 1.7 wordt een nieuw artikel 1.8 ingevoegd, dat luidt als volgt:</p> <p>Artikel 1.8 Weigeringsgronden De vergunning of ontheffing kan door het daartoe bevoegde gezag worden geweigerd in het belang van:</p> <ol style="list-style-type: none"> de openbare orde; de openbare veiligheid; de volksgezondheid; de bescherming van het milieu.

2.1.4.2	<p>Dienstverlening</p> <p>1. Het is verboden zonder vergunning van het college op of aan de weg op te treden als dienstverlener of zijn diensten als zodanig aan te bieden.</p> <p>2. De vergunning kan worden geweigerd in het belang van:</p> <p>a. De openbare weg;</p> <p>b. Het voorkomen of beperken van overlast;</p> <p>c. De verkeersveiligheid of veiligheid van personen en goederen;</p> <p>d. De zedelijkheid of gezondheid.</p>	<p>Dienstverlening</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Afschaffen</p> <p>Toelichting VNG: Onder dienstverlening vallen de activiteiten van gidsen, schoenpoetsers, glazenwassers, scharensliep e.d. Voor deze activiteiten was een vergunning verplicht. Met deze wijziging van de model-APV is dit niet langer het geval. Dienstverleningsactiviteiten worden vrijgelaten, omdat de risico's hiervan voor de openbare orde en veiligheid beperkt worden geacht. Hiermee worden de administratieve lasten voor de dienstverleners en de bestuurlijke lasten voor de gemeente beperkt.</p>	<p>Dienstverlening</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Afschaffen</p> <p>Advies VNG: Afschaffen</p>
2.1.5.1	<p>Voorwerpen of stoffen op, aan of boven de weg</p> <p>1. Het is verboden zonder vergunning van het college de weg of een weggedeelte anders te gebruiken dan overeenkomstig de publieke functie daarvan.</p> <p>2. Het verbod geldt niet voor:</p> <p>a. vlaggen, wimpels of vlaggenstokken indien deze geen gevaar of hinder kunnen opleveren voor personen of goederen en niet voor commerciële doeleinden worden gebruikt;</p> <p>b. zonneschermen, voor zover ze zijn aangebracht boven het voor voetgangers bestemde gedeelte van de weg en mits:</p> <ul style="list-style-type: none"> - elk onderdeel zich hoger dan 2,2 meter boven dat gedeelte bevindt, en - elk onderdeel, in welke stand het scherm ook staat, zich op meer dan 0,5 meter van het voor het rijverkeer bestemde gedeelte van de weg bevindt, en - elk onderdeel, in welke <p>c. de voorwerpen of stoffen, die noodzakelijkerwijze kortstondig op de weg gebracht worden in verband met laden of lossen ervan. Degene die de werkzaamheden verricht of doet verrichten draagt zorg voor dat onmiddellijk na het beëindigen daarvan, in elk geval voor zonsoudergang, de voorwerpen of stoffen van de weg verwijderd zijn</p>	<p>Voorwerpen of stoffen op, aan of boven de weg</p> <p>Regiegroep Regelgeving: <u>Objectvergunning</u> Voorstel : Omzetten naar algemene regels met goede dekking bij schade en onveilige situaties</p> <p>Voor</p> <ul style="list-style-type: none"> • Veiligheid • Overlast • Koppelen aan ontheffing in hoofdstuk 5 APV. • Vergunning alleen voor zeer bijzondere gevallen <p>Tegen</p> <ul style="list-style-type: none"> • Onvoldoende handhaving <p>Opmerking: Er waren veel Klankbordgroep leden die deze regel af willen schaffen.</p> <p><u>Winkeluitstal</u> Voorstel: Omzetten in algemene regels</p> <p>Voor</p> <ul style="list-style-type: none"> • Is te regelen door algemene regels • Gelijkheidsbegrip <p>Tegen</p> <ul style="list-style-type: none"> • Geen <p>Toelichting VNG: Onder voorwerpen op of aan de weg vallen onder andere bouwsteigers, stortcontainers, bloembakken, bankjes, terrassen en staande reclameborden.</p>	<p>Voorwerpen of stoffen op, aan of boven de weg</p> <p>Regiegroep Regelgeving: - Algemene regels</p> <p>Advies VNG: Wijzigen: Artikel 2.1.5.1 wordt vervangen en komt als volgt te luiden: Artikel 2.1.5.1 Het plaatsen van voorwerpen op of aan de weg in</p>

	<p>en de weg daarvan gereinigd is; d. voertuigen; e. voorwerpen of stoffen waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard; f. evenementen als bedoeld in artikel 2.2.1; g. terrassen als bedoeld in artikel 2.3.1.2, vijfde lid; h. standplaatsen als bedoeld in artikel 5.2.3.</p> <p>3. Het is verboden op, aan, over of boven de weg een voorwerp of stof waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard te plaatsen, aan te brengen of te hebben, indien: a. deze door zijn omvang of vormgeving, constructie of plaats van bevestiging schade toebrengt aan de weg, b. gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van de weg of voor het doelmatig en veilig gebruik van de weg, of c. een belemmering vormt voor het doelmatig beheer en onderhoud van de weg.</p> <p>4. Voor de toepassing van het tweede lid, onder c, wordt onder weg verstaan wat artikel 1 van de Wegenverkeerswet 1994 daaronder verstaat.</p> <p>5. Een vergunning bedoeld in het eerste lid kan worden geweigerd: a. indien het beoogde gebruik schade toebrengt aan de weg, gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van de weg of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan, dan wel een belemmering kan vormen voor het doelmatig beheer en onderhoud van de weg; b. indien het beoogde gebruik hetzij op zichzelf, hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan redelijke eisen van welstand; c. in het belang van de voorkoming of beperking van overlast voor gebruikers van de in de nabijheid gelegen onroerende zaak.</p> <p>6. Een vergunning bedoeld in het eerste lid kan worden geweigerd indien: a. Het verbod in het eerste lid geldt niet voorzover in het daarin</p>	<p>Het plaatsen van voorwerpen op de weg kan een gevaarlijke of ondukbare situatie opleveren. Voor het plaatsen van deze voorwerpen was een vergunning verplicht. Met deze wijziging van de model-APV is dit niet langer het geval. Algemene regels op hoofdlijnen vormen voldoende waarborg voor de openbare orde en veiligheid. Eventueel kunnen gemeenten deze algemene regels aanvullen met bepalingen die voor hun specifieke situatie relevant zijn. Dit is een grote stap vergeleken met de oude situatie, met name omdat het nodige wordt gevraagd van de toezichthouders en handhavers op straat. In de toelichting bij de model-APV wordt daarom als alternatief een tekst voor een vergunningstelsel aangeboden.</p>	<p>strijd met de publieke functie van de weg</p> <p>1. Het is verboden de weg of een weggedeelte anders te gebruiken dan overeenkomstig de publieke functie daarvan, als: a. het beoogde gebruik schade toebrengt aan de weg, gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van de weg of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan, dan wel een belemmering kan vormen voor het doelmatig beheer en onderhoud van de weg; b. het beoogde gebruik hetzij op zichzelf, hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan redelijke eisen van welstand.</p> <p>2. Het college kan ontheffing verlenen van het in het eerste lid gestelde verbod.</p> <p>3. Het verbod in het eerste lid van het vorige artikel geldt niet voor: a. evenementen als bedoeld in artikel 2.2.1; b. standplaatsen als bedoeld in artikel 5.2.3.1.</p> <p>4. Het verbod in het eerste lid van dit artikel geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet beheer rijkswaterstaatwerken, artikel 5 van de Wegenverkeerswet, of het Provinciaal wegenreglement.</p> <p>of wijzigen in: (tekst Min E.Z./MKB-Nederland)</p> <p>1. Het is verboden de weg of een weggedeelte anders dan overeenkomstig de publieke functie te gebruiken indien: a. het object door de omvang of vormgeving, constructie, plaats van bevestiging of het beoogde gebruik schade aan de weg toebrengt; b. het object of het beoogde gebruik daarvan gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van de weg of voor het doelmatig en veilig gebruik van de weg; c. het object of beoogde gebruik daarvan een belemmering voor het gebruik of het doelmatig beheer en onderhoud van de weg vormt; d. het object of het beoogde gebruik overlast oplevert voor gebruikers</p>
--	--	---	--

	<p>geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet beheer rijkswaterstaatswerken of het Provinciaal wegenreglement Noord Holland.</p> <p>b. De weigeringsgrond van het vijfde lid, onder a, geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 5 van de Wegenverkeerswet.</p> <p>c. De weigeringsgrond van het vijfde lid, onder b, geldt niet voor bouwwerken;</p> <p>d. De weigeringsgrond van het vijfde lid, onder c, geldt niet voorzover in het geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet milieubeheer.</p>		<p>van in de nabijheid gelegen onroerende zaken;</p> <p>e. het object of beoogde gebruik risico oplevert voor de openbare orde en veiligheid.</p> <p>2. Het bevoegde bestuursorgaan kan ontheffing verlenen van het verbod, bedoeld in het eerste lid.</p> <p>3. Het bevoegde bestuursorgaan kan een ontheffing als bedoeld in artikel 149 van de Wegenverkeerswet 1994 verlenen bij het verlenen van de ontheffing als bedoeld in het tweede lid.</p> <p>4. Bij het verlenen van de ontheffing als bedoeld in het derde lid kan het bevoegde bestuursorgaan een tijdelijke verkeersmaatregel nemen.</p>
2.1.5.3	<p>Maken, veranderen van een uitweg</p> <p>1. Het is verboden zonder vergunning van het college:</p> <p>a. een uitweg te maken naar de weg;</p> <p>b. van de weg gebruik te maken voor het hebben van een uitweg;</p> <p>c. verandering te brengen in een bestaande uitweg naar de weg.</p> <p>2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder weg verstaan wat artikel 1 van de Wegenverkeerswet 1994 daaronder verstaat.</p> <p>3. De vergunning kan worden geweigerd in het belang van:</p> <p>a. de bruikbaarheid van de weg;</p> <p>b. het veilig en doelmatig gebruik van de weg;</p> <p>c. de bescherming van het uiterlijk aanzien van de omgeving;</p> <p>d. de bescherming van groenvoorzieningen in de gemeente.</p> <p>4. Het verbod in het eerste lid geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet beheer Rijkswaterstaatswerken, de Waterschapskeur of het Provinciaal wegenreglement Noord-Holland.</p>	<p>Aanleggen, beschadigen en veranderen van een weg</p> <p>Regiegroep Regelgeving:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Reductie aanvraagtijd door mandatering - Digitaal aanbieden en minimaliseren aanvraagformulier <p>Toelichting VNG:</p> <p>Dit artikel houdt nauw verband met de taak van de gemeente als wegbeheerder. Soms is het uiteraard gerechtvaardigd of noodzakelijk dat er, door een particulier, aan de weg wordt gewerkt. Daarbij dient de gemeente dan wel vooraf haar voorwaarden te kunnen stellen. Omdat de voorwaarden waaronder gewerkt kan worden per situatie verschilt, kan hier niet met algemene regels worden gewerkt.</p>	<p>Maken of veranderen van een uitweg</p> <p>Regiegroep Regelgeving:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Aanvraag vereenvoudigen, zoals voorstel VNG: melding i.p.v. vergunning - Snellere afhandeling <p>Advies VNG:</p> <p>Vergunning vervangen door melding.</p> <p>Artikel 2.1.5.3 wordt vervangen en komt als volgt te luiden:</p> <p>1. Het is verboden zonder voorafgaande melding aan het college een uitweg te maken naar de weg of verandering te brengen in een bestaande uitweg naar de weg.</p> <p>2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder weg verstaan wat artikel 1 van de Wegenverkeerswet daaronder verstaat.</p> <p>3. Bij de melding wordt een situatieschets van de gewenste uitweg en een foto van de bestaande situatie overgelegd.</p> <p>4. Het college laat binnen vier weken na ontvangst van de melding weten of het college aan de gewenste uitweg voorschriften stelt of dat de gewenste uitweg in het geheel niet kan worden gerealiseerd.</p> <p>5. Het college stelt voorschriften aan de gewenste uitweg indien door het realiseren ervan:</p>

			<p>a. gevaar of hinder ontstaat of dreigt te ontstaan voor het wegverkeer ter plaatse;</p> <p>b. het gebruik van een bestaande openbare parkeerplaats onmogelijk wordt gemaakt of dreigt te worden gemaakt;</p> <p>c. de groenvoorziening in de gemeente wordt geschaad of dreigt te worden geschaad.</p> <p>6. Het college weigert slechts de aanleg van de uitweg als door de aanleg een voor het verkeer gevaarlijke situatie ontstaat die niet door het stellen van voorschriften kan worden voorkomen.</p> <p>7. Het college stelt de indiener van de melding binnen zes weken na ontvangst van de melding op de hoogte van de voorschriften als bedoeld in het vierde lid of weigering van de aanleg als bedoeld in het zesde lid.</p> <p>Het verbod in het eerste lid geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet beheer Rijkswaterstaatswerken, de Waterschapskeur of het Provinciaal wegenreglement.</p>
<p>2.1.5.3</p>	<p>Maken, veranderen van een uitweg</p> <p>1. Het is verboden zonder vergunning van het college:</p> <p>a. een uitweg te maken naar de weg;</p> <p>b. van de weg gebruik te maken voor het hebben van een uitweg;</p> <p>c. verandering te brengen in een bestaande uitweg naar de weg.</p> <p>2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder weg verstaan wat artikel 1 van de Wegenverkeerswet 1994 daaronder verstaat.</p> <p>3. De vergunning kan worden geweigerd in het belang van:</p> <p>a. de bruikbaarheid van de weg;</p> <p>b. het veilig en doelmatig gebruik van de weg;</p> <p>c. de bescherming van het uiterlijk aanzien van de omgeving;</p> <p>d. de bescherming van groenvoorzieningen in de gemeente.</p> <p>4. Het verbod in het eerste lid geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien</p>	<p>Maken, veranderen van een uitweg</p> <p>Regiegroep Regelgeving:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Omzetten in algemene regels - Afhankelijk van het gebied verschillende algemene regels en criteria. <p>Toelichting VNG:</p> <p>Een lastig te dereguleren bepaling: enerzijds zijn er vele gevallen waarbij aanleg van een uitrit vanzelf spreekt en geen enkel probleem oplevert. Overheidsbemoeienis lijkt in die gevallen onnodig en hinderlijk. In andere gevallen is echter een groot goed in het geding: de verkeersveiligheid. Dan is wel een vanzelfsprekende rol voor de overheid weggelegd en is een toets vooraf te verkiezen boven ingrijpen achteraf, in het ergste geval te laat. Een tweede complicatie is dat aanleg van een uitrit in de praktijk soms ten koste gaat van een parkeerplaats. In plaatsen met een grote parkeerdruk kan dat reden zijn een uitritvergunning te weigeren.</p>	<p>Maken, veranderen van een uitweg</p> <p>Regiegroep Regelgeving:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Algemene regels <p>Advies VNG:</p> <p>1. Het is verboden zonder voorafgaande melding aan het college een uitweg te maken naar de weg of verandering te brengen in een bestaande uitweg naar de weg.</p> <p>2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt onder weg verstaan wat artikel 1 van de Wegenverkeerswet daaronder verstaat.</p> <p>3. Bij de melding wordt een situatieschets van de gewenste uitweg en een foto van de bestaande situatie overgelegd.</p> <p>4. Het college laat binnen vier weken na ontvangst van de melding weten of het college aan de gewenste uitweg voorschriften stelt of dat de gewenste uitweg in het</p>

	<p>door de Wet beheer Rijkswaterstaatswerken, de Waterschapskeur of het Provinciaal wegenreglement Noord-Holland.</p>	<p>Om beide belangen te dienen is gekozen voor een melding vooraf. Alleen als blijkt dat de verkeersveiligheid of een ander reëel belang in het geding dreigt te komen, kunnen naar aanleiding van de melding alsnog voorschriften worden gesteld. In het uiterste geval kan blijken dat een veilige oplossing onmogelijk is en toestemming wordt geweigerd.</p>	<p>geheel niet kan worden gerealiseerd.</p> <p>5. Het college stelt voorschriften aan de gewenste uitweg indien door het realiseren ervan:</p> <ol style="list-style-type: none"> gevaar of hinder ontstaat of dreigt te ontstaan voor het wegverkeer ter plaatse; het gebruik van een bestaande openbare parkeerplaats onmogelijk wordt gemaakt of dreigt te worden gemaakt; de groenvoorziening in de gemeente wordt geschaad of dreigt te worden geschaad. <p>6. Het college weigert slechts de aanleg van de uitweg als door de aanleg een voor het verkeer gevaarlijke situatie ontstaat die niet door het stellen van voorschriften kan worden voorkomen.</p> <p>7. Het college stelt de indiener van de melding binnen zes weken na ontvangst van de melding op de hoogte van de voorschriften als bedoeld in het vierde lid of weigering van de aanleg als bedoeld in het zesde lid.</p> <p>Het verbod in het eerste lid geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet beheer Rijkswaterstaatswerken, de Waterschapskeur of het Provinciaal wegenreglement.</p>
<p>2.2.1</p>	<p>Evenementen</p> <p>1. In deze afdeling wordt onder evenement verstaan: elke voor publiek toegankelijke verrichting van vermaak, met uitzondering van:</p> <ol style="list-style-type: none"> bioscoopvoorstellingen; markten als bedoeld in artikel 160, eerste lid, onder h, van de Gemeentewet en artikel 5.2.4 van deze verordening; kansspelen als bedoeld in de Wet op de kansspelen; het in een inrichting in de zin van de Drank en Horecawet gelegenheid geven tot dansen; betogingen, samenkomsten en vergaderingen als bedoeld in de Wet openbare manifestaties; activiteiten als bedoeld in artikel 2.1.2.1, 2.1.4.1, 2.1.4.2, 2.1.4.3 en 2.3.3.1 van deze verordening. <p>2. Onder evenement wordt mede</p>	<p>Evenementen</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Herziening Evenementenbeleid met melding in plaats van vergunning voor kleine evenementen</p> <p>Opmerking: Evenementennota interactief opstellen</p> <p>Toelichting VNG Bij de vorige aanpassing van de model-APV is voor de evenementenvergunning al een slag gemaakt. Een aantal “losse” kleine vergunningen, waarvan vaak meerdere nodig waren voor één activiteit, zijn gebundeld in één evenementenvergunning. Daarnaast is destijds de mogelijkheid gecreëerd voor de burgemeester om evenementen aan te wijzen waarvoor geen vergunning is vereist</p>	<p>Evenementen</p> <p>Regiegroep Regelgeving: - Herziening Evenementenbeleid - Melding i.p.v. vergunning voor kleine evenementen</p> <p>Advies VNG: In artikel 2.2.1 Begripsomschrijving worden de volgende wijzigingen aangebracht:</p> <ol style="list-style-type: none"> In het eerste lid onder f wordt ‘2.1.4.3’ geschrapt; In het tweede lid onder d wordt tussen ‘feest’ en ‘wedstrijd op of aan de weg’ ‘, muziek’ ingevoegd. <p>In artikel 2.2.2 Evenement worden de leden 2 tot en met 4 vervangen door:</p>

<p>2.2.2</p>	<p>verstaan:</p> <p>a. een herdenkingsplechtigheid; b. een braderie; c. een optocht, niet zijnde een betoging als bedoeld in artikel 2.1.2.2, op de weg; d. een feest of wedstrijd op of aan de weg.</p> <p>Artikel 2.2.2 Evenement</p> <p>1. Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester een evenement te organiseren.</p> <p>2. De vergunning kan worden geweigerd in het belang van:</p> <p>a. de openbare orde; b. het voorkomen of beperken van overlast; c. de verkeersveiligheid of de veiligheid van personen of goederen; d. de zedelijkheid of gezondheid.</p> <p>3. De burgemeester kan vrijstelling verlenen voor door hem aan te wijzen categorieën evenementen.</p> <p>4. Het verbod van het eerste lid geldt niet voor de in het tweede lid, onder d, van artikel 2.2.1 voorziene gevallen, voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 10 juncto artikel 148 Wegenverkeerswet 1994.</p>	<p>(een vrijstellingsbepaling). Daaraan wordt in toenemende mate invulling gegeven, met name bij kleinere straatfeesten en barbecues. Met de hier voorgestelde wijziging (2007) is een stap verder gegaan dan het bieden van een vrijstellingsmogelijkheid. Er is een algemene regel voor in de plaats gekomen die bepaalt dat de vergunningplicht voor kleinere evenementen niet geldt. Het geheel afschaffen achten wij voor de evenementenvergunning niet mogelijk vanwege de risico's voor de openbare orde en veiligheid. De lex silencio positivo is ongewenst, omdat de belangen van derden bij deze vergunning groot kunnen zijn. Bij een lex silencio positivo is het namelijk voor derden niet mogelijk om bezwaar of beroep in te stellen. Ook kunnen er geen voorschriften gesteld worden aan de vergunning.</p>	<p>2. Het verbod van het eerste lid geldt niet voor eendaagse evenementen, indien:</p> <p>a. het evenement een barbecue of straatfeest in de open lucht betreft; b. het aantal bezoekers niet meer bedraagt dan personen; c. het evenement tussen en uur plaatsvindt; d. het evenement niet meer dan straten omvat; e. niet langer dan tot 23.00 uur live-muziek ten gehore wordt gebracht; f. het evenement niet plaatsvindt op de rijbaan, fiets-, bromfiets- of parkeergelegenheid of anderszins een belemmering vormt voor het verkeer en de hulpdiensten; g. slechts kleine objecten worden geplaatst met een oppervlakte van minder dan 10 m2 per object en niet meer dan ... objecten per straat; h. er een organisator is; i. de organisator de burgemeester tenminste ... werkdagen voorafgaand aan het evenement in kennis stelt met een door de burgemeester vastgesteld meldingsformulier; j. indien binnen ...werkdagen na ontvangst van het meldingsformulier door de burgemeester geen tegenbericht is verzonden kan het evenement zoals gemeld plaatsvinden.</p> <p>3. Het verbod van het eerste lid geldt voorts niet voor een feest, muziekvoorstelling of wedstrijd op of aan de weg, voorzover in het geregeld onderwerp wordt voorzien door artikel 10 juncto 148, van de Wegenverkeerswet 1994.</p>
<p>2.3</p>	<p>Speelgelegenheden en Speelautomaten</p> <p>Toezicht op speelgelegenheden (Vervallen) Vervallen conform het raadsbesluit van 28 augustus 2003.</p> <p>Hierop is van toepassing de Speelautomatenverordening Wijdmeren 2003:</p>	<p>Speelgelegenheden en Speelautomaten</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Voorstel: Verlenen voor onbepaalde tijd Voor</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ieder jaar hoge leges • Verlaging lasten voor de ondernemer • Minder kosten voor gemeente 	<p>Speelgelegenheden en Speelautomaten</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Onbepaalde tijd</p> <p>Zie nieuw artikel 1.7</p>

	<p>Artikel 4 Geldigheidsduur van de vergunning Een vergunning als bedoeld in artikel 3 van deze verordening geldt voor een tijdvak van twaalf maanden, welk tijdvak loopt van 1 januari tot en met 31 december.</p> <p>Artikel 5 Vergunningaanvraag</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. De vergunning moet ieder jaar opnieuw worden aangevraagd. 2. De vergunning moet worden aangevraagd ten minste zes weken voor de aanvang van het jaar, waarvoor deze is bedoeld. 3. De aanvrager dient gebruik te maken van het vastgestelde aanvraagformulier. <p><i>Leges 2008:</i> 1 speelautomaat: € 203,00 2 speelautomaten: € 283,50</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Zekerheid m.b.t. investeringen door ondernemer <p>Tegen</p> <ul style="list-style-type: none"> • Minder toezicht • Drempel verlagend <p>Toelichting VNG: <i>Speelgelegenheden</i> Dit artikel beoogt om in aanvulling op de Wet op de kansspelen de openbare orde te beschermen. De Wet op de Kansspelen richt zich uitsluitend op het reguleren van de kansspelen als zodanig en niet op behendigheids spelen waarbij om geld wordt gespeeld. Omdat de Wet op de kansspelen binnenkort ingrijpend wordt gewijzigd, worden de bepalingen over de vergunningplicht voor speelgelegenheden voorlopig ongewijzigd gelaten. Na de herziening van de Wet op de Kansspelen wordt de dereguleringsstoets voor dit artikel afgerond. Deze vergunning met invoering van het nieuwe artikel (zie 1.) voor onbepaalde tijd geldig.</p> <p><i>Speelautomaten</i> Dit artikel geeft, in tegenstelling tot alle andere onderdelen van de APV, uitvoering aan medebewindstaken. De Wet op de kansspelen verplicht gemeenten bij verordening vast te leggen hoeveel speelautomaten per vergunning te verlenen. Er is hierbij geen beleidsvrijheid over het aantal speelautomaten dat de gemeente kan verlenen (dit zijn er geen of 2). Daarom kan dit artikel niet worden gedereguleerd. Deze vergunning met invoering van het nieuwe artikel (zie 1.7) voor onbepaalde tijd geldig</p>	<p>Advies VNG: Onbepaalde tijd</p>
<p>2.3.1.2</p>	<p>Terrasvergunning</p> <p>In de APV opgenomen onder artikel 2.3.1.2 Exploitatievergunning horecabedrijf:</p> <p>5. In afwijking van het bepaalde in artikel 2.1.5.1 beslist de burgemeester in geval van een vergunningaanvraag die ook betrekking heeft op een of meer bij het horecabedrijf behorende terrassen voorzover deze zich op de weg bevinden over de ingebruikneming van die weg ten behoeve van het terras.</p>	<p>Terrasvergunning</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Voorstel: Afschaffen</p> <p>Voor</p> <ul style="list-style-type: none"> • Er worden weinig vergunningen verstrekt. • Er is geen sprake van overlast of wildgroei • Komt niet voor in de APV • Algemene beleidsregels Horeca hebben dezelfde inhoud • Meldplicht volstaat <p>Tegen</p> <ul style="list-style-type: none"> • Beleid toetsen op 	<p>Terrasvergunning</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Afschaffen</p>

	<p>6. Onverminderd het gestelde in het derde en vierde lid kan de burgemeester de in het vijfde lid bedoelde ingebruikneming van die weg ten behoeve van een of meer bij een horecabedrijf horende terrassen weigeren:</p> <p>a. indien het beoogde gebruik schade toebrengt aan de weg dan wel gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van de weg of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan;</p> <p>b. indien dat gebruik een belemmering kan worden voor het doelmatig beheer en onderhoud van de weg.</p> <p>7. Het bepaalde in het vijfde en zesde lid geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet beheer rijkswaterstaatwerken of het Provinciaal wegenreglement Noord – Holland.</p>	<p>ondernemersgerichtheid (flexibel genoeg?)</p>	
<p>2.3.1.2</p>	<p>Exploatievergunning horecabedrijf</p> <p>1. Het is verboden een horecabedrijf te exploiteren zonder vergunning van de burgemeester.</p> <p>2. De burgemeester weigert de vergunning als bedoeld in het eerste lid indien de vestiging of de exploitatie van het horecabedrijf in strijd is met een geldend bestemmingsplan.</p> <p>3. De burgemeester kan de vergunning als bedoeld in het eerste lid geheel of gedeeltelijk weigeren indien naar zijn oordeel moet worden aangenomen dat de woon en leefsituatie in de omgeving van het horecabedrijf of de openbare orde op ontoelaatbare wijze nadelig wordt beïnvloed door de aanwezigheid van het horecabedrijf.</p> <p>4. Bij de toepassing van de in het derde lid genoemde weigeringsgrond houdt de burgemeester rekening met het karakter van de straat en de wijk, waarin het horecabedrijf is gelegen of zal zijn gelegen, de aard van het horecabedrijf en de spanning, waaraan het woonmilieu ter plaatse reeds blootstaat of bloot zal komen te staan door de exploitatie van het horecabedrijf.</p> <p>5. In afwijking van het bepaalde in artikel 2.1.5.1 beslist de</p>	<p>Exploatievergunning horecabedrijf</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Wordt in Wijdmeren niet gebruikt, wel handhaving op basis van de Drank en Horecawet.</p> <p>Toelichting VNG: Veel kleinere gemeenten kennen geen horeca-exploatievergunningstelsel. Maar in grote en middelgrote gemeenten is dit stelsel wel in de model-APV opgenomen. Het is aan gemeenten zelf te bepalen of zij in het belang van de openbare orde en veiligheid een horeca-exploatievergunning in het leven willen roepen of behouden. In het model is de horeca-exploatievergunning als voorbeeldverordening behouden. Het is de enige manier om voor bepaalde horecagelegenheden (zoals coffeeshops) via de wet Bibob een onderzoek te doen naar de integriteit van de ondernemer. Ook geeft een vergunningstelsel bij overlast de enige mogelijkheid tot sluiting van een horecagelegenheid. Van de vergunningsplicht worden uitgezonderd: winkels, musea en ouderenhuisvesting. De gemeente kan deze categorieën zelf aanpassen.</p>	<p>Exploatievergunning horecabedrijf</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Afschaffen</p> <p>Advies VNG: Reikwijdte ingeperkt en duur verlengd.</p> <p>In artikel 2.3.1.2 Exploatievergunning horecabedrijf worden de leden 2 tot en met 7 vervangen door:</p> <p>2. Onverminderd het bepaalde in artikel 1.8 weigert de burgemeester de vergunning indien de vestiging of exploitatie van het horecabedrijf in strijd is met een geldend bestemmingsplan.</p> <p>3. Het eerste lid geldt niet voor een horecabedrijf in een winkel als bedoeld in artikel 1 van de Winkeltijdenwet voorzover de horeca een nevenactiviteit is van de winkelactiviteit. Voor zowel de winkel als het horecabedrijf gelden de sluitingstijden de Winkeltijdenwet.</p> <p>4. Voorts geldt het eerste lid niet voor:</p> <p>5. een horecabedrijf in</p>

Regiegroep Regelgeving

Voorstellen Regiegroep Regelgeving fase 1

	<p>burgemeester in geval van een vergunningaanvraag die ook betrekking heeft op een of meer bij het horecabedrijf behorende terrassen voorzover deze zich op de weg bevinden over de ingebruikneming van die weg ten behoeve van het terras.</p> <p>6. Onverminderd het gestelde in het derde en vierde lid kan de burgemeester de in het vijfde lid bedoelde ingebruikneming van die weg ten behoeve van een of meer bij een horecabedrijf horende terrassen weigeren:</p> <p>a. indien het beoogde gebruik schade toebrengt aan de weg dan wel gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van de weg of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan;</p> <p>b. indien dat gebruik een belemmering kan worden voor het doelmatig beheer en onderhoud van de weg.</p> <p>7. Het bepaalde in het vijfde en zesde lid geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet beheer rijkswaterstaatwerken of het Provinciaal wegenreglement Noord – Holland.</p>		<p>zorginstellingen;</p> <p>6. een horecabedrijf in musea;</p> <p>7.</p>
2.3.1.3	<p>Opheffing vergunningplicht</p> <p>1. De burgemeester kan bepalen dat het gestelde in artikel 2.3.1.2 niet geldt voor een of meer in dat besluit aangeduide soorten horecabedrijven in de gehele gemeente dan wel in een of meer daarin aangewezen gedeelten van de gemeente.</p> <p>2. De exploitatie van een horecabedrijf waarop een besluit als bedoeld in het eerste lid van toepassing is, moet zodanig geschieden dat daardoor de woon en leefsituatie in de omgeving van het horecabedrijf of de openbare orde niet op ontoelaatbare wijze nadelig worden beïnvloed.</p>	<p>Opheffing vergunningplicht</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Afschaffen omdat relatie met 2.3.1.2</p> <p>Advies VNG: Vervalt</p>	<p>Opheffing vergunningplicht</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Afschaffen</p> <p>Advies VNG: Vervalt</p>
2.4.16	<p>Alarminstallaties</p> <p>1. Het is verboden zonder vergunning van het college in, op of aan een alarminstallatie geïnstalleerd te hebben die een voor de omgeving lichtsignaal kan produceren.</p> <p>2. Het verbod geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp</p>	<p>Alarminstallaties</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Voorstel: Afschaffen Voor</p> <ul style="list-style-type: none"> • Verhoging veiligheid door toename • Vermindering premie • Minder geluidsoverlast • Niemand reageert meer op alarmsignalen 	<p>Alarminstallaties</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Afschaffen</p>

	Wet Particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus.	Tegen • Geen	Advies VNG: Vervalt.
2.6.1	Vuurwerk Begripsomschrijvingen In deze afdeling wordt verstaan onder consumentenvuurwerk: Consumentenvuurwerk waarop het Besluit van 22 januari 2002, houdende nieuwe regels met betrekking tot consumenten- en professioneel vuurwerk (Vuurwerkbesluit) van toepassing is.	Verkoop vuurwerk Regiegroep Regelgeving: Voorstel: Verlenen voor onbepaalde tijd Voor • Hoge investeringen en daar bovenop de leges • Minder lasten Tegen • Controles nodig	Verkoop vuurwerk Regiegroep Regelgeving: Verlenen voor onbepaalde tijd Zie nieuw artikel 1.7
2.6.2	Ter beschikking stellen van consumentenvuurwerk tijdens de verkoopdagen 1. Het is verboden in de uitoefening van een bedrijf of nevenbedrijf consumentenvuurwerk ter beschikking te stellen dan wel voor het ter beschikking stellen aanwezig te houden, zonder een vergunning van het college van de gemeente waar het bedrijf is of zal worden gevestigd.	Opmerking: Afschaffen Toelichting VNG: Met deze bepaling wordt de verkoop van vuurwerk gereguleerd. De verkoopvergunning voor vuurwerk kan worden geweigerd in het belang van de handhaving van de openbare orde en in het belang van het voorkomen of beperken van overlast. Dit kan vooral van belang zijn in de nabijheid van ziekenhuizen, dierenasiels of bejaardenhuizen. Aan de verkoopvergunning kunnen voorschriften worden verbonden. De verkoopvergunning wordt door veel gemeenten gebruikt om, naast het uitsluiten via het bestemmingsplan, een spreidingsbeleid van verkooppunten te voeren en om het aantal verkooppunten en bijbehorende opslag te reguleren. Ondanks het feit dat aan een dergelijke opslag de nodige voorschriften zijn verbonden zal het toestaan van dergelijke opslagplaatsen in bijvoorbeeld woonwijken voor de nodige maatschappelijke onrust zorgen, is bereikbaarheid bij calamiteiten een belangrijk aspect en dient tevens gelet te worden op de verkeersaantrekkende werking. Bij deze herziening van de Model-APV wordt deze vergunning, vanwege openbare orde en veiligheid de zwaarwegende maatschappelijke belangen, gehandhaafd. Wel wil de VNG gemeenten een bewuste keuze laten maken om de vuurwerkverkoop al	Advies VNG: Artikel 2.6.2 wordt vervangen en komt als volgt te luiden: Artikel 2.6.2 Ter beschikking stellen van consumentenvuurwerk tijdens de verkoopdagen <i>Het is verboden in de uitoefening van een bedrijf of nevenbedrijf consumentenvuurwerk ter beschikking te stellen dan wel voor het ter beschikking stellen aanwezig te houden, zonder een vergunning van het college van de gemeente waar het bedrijf is of zal worden gevestigd.</i> (Advies VNG artikel 2.6.2 is al opgenomen in APV Wijdmeren)

		<p>dan niet te reguleren. Om dit te bevorderen wordt dit artikel cursief geplaatst.</p> <p>De aanvragers voor deze vergunning zijn binnen de gemeente over de jaren heen vrijwel constant. Dit omdat aan de opslag van vuurwerk hoge eisen worden gesteld, wat aanzienlijke investeringen met zich mee brengt. Met de invoering van het nieuwe artikel (zie 1.) wordt deze vergunning voor onbepaalde tijd geldig. Doordat de aanvragers binnen de gemeente ieder jaar vrijwel dezelfde zijn, bespaart dit een hoop tijd, geld en ergernis bij bedrijven.</p>	
<p>4.4.2</p>	<p>Vergunningsplicht handelsreclame</p> <p>1. Het is verboden zonder vergunning van het college op of aan een onroerende zaak handelsreclame te maken of te voeren met behulp van een opschrift, aankondiging of afbeelding in welke vorm dan ook, die vanaf de weg zichtbaar is.</p> <p>2. Het verbod geldt niet voor onverlichte:</p> <p>a. opschriften, aankondigingen of afbeeldingen in het inwendig gedeelte van een onroerende zaak, die niet kennelijk gericht zijn op zichtbaarheid vanaf de weg;</p> <p>b. opschriften of aankondigingen op of aan onroerende zaken, daartoe aangewezen door de overheid;</p> <p>c. opschriften of aankondigingen kleiner dan 0,50 m2 en de langste zijde korter dan 1 meter die betrekking hebben op:</p> <ul style="list-style-type: none"> - een openbare verkoping of een aanbieding ter verkoop, verhuur of verpachting van een onroerende zaak, zulks voor zolang zij feitelijke betekenis hebben; - het beroep, de dienst of het bedrijf dat in of op de onroerende zaak wordt uitgeoefend of waarvoor die zaak is bestemd; <p>d. opschriften die betrekking hebben op de naam of aard van in uitvoering zijnde bouwwerken of op de namen van degenen die bij het ontwerp of de uitvoering van het bouwwerk betrokken zijn, mits deze opschriften zijn aangebracht op borden bij of op de in uitvoering zijnde bouwwerken</p>	<p>Vergunningsplicht handelsreclame</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Voorstel: Afschaffen</p> <p>Voor</p> <ul style="list-style-type: none"> • Snelle reclame voor ondernemer • Vrijheid van adverteren • Minder lasten • Minder betutteling <p>Tegen</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wildgroei waardoor lokale ondernemers worden belemmerd/benadeeld • Wildgroei, met name nadelig in de oude kernen • Horizonvervuiling langs de wegen <p>Opmerking: Er is een uniforme bewegwijzering voor toeristische en horecabedrijven gewenst</p> <p>Toelichting VNG: Voor reclame-uitingen zoals borden en opschriften op en aan gebouwen was een vergunning vereist. Voor een grote meerderheid van gevelreclame is echter ook een bouwvergunning vereist, waarbij onder meer wordt getoetst op welstand. Het risico van het niet reguleren van deze situaties is daarom gering, terwijl de administratieve lasten van een extra vergunning aanzienlijk zijn. De vergunning wordt vervangen door een algemene regel waarbij het nog slechts verboden is om reclame te maken op een wijze dat daardoor gevaar ontstaat.</p>	<p>Vergunningsplicht handelsreclame</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Afschaffen</p> <p>Advies VNG: Artikel 4.4.2 Vergunningsplicht handelsreclame wordt vervangen en komt als volgt te luiden:</p> <p>Artikel 4.4.2 Verbod hinderlijke of gevaarlijke reclame Het is verboden op of aan een onroerende zaak handelsreclame te maken of te voeren door middel van een opschrift, aankondiging of afbeelding waardoor het verkeer in gevaar wordt gebracht of ernstige hinder ontstaat voor de omgeving.</p> <p>Na artikel 4.4.2 wordt een nieuw artikel ingevoegd, dat luidt als volgt:</p>

	<p>zelf, zulks voor zolang zij feitelijke betekenis hebben;</p> <p>e. opschriften of aankondigingen op of aan onroerende zaken dienstbaar aan het openbaar vervoer, indien deze zijn aangebracht ten dienste van dat vervoer.</p> <p>3. Het verbod in het eerste lid geldt niet voor opschriften of aankondigingen van kennelijk tijdelijke aard, voor zolang zij feitelijke betekenis hebben, mits:</p> <p>a. van het aanbrengen ervan tevoren schriftelijk kennisgeving is gedaan aan het college;</p> <p>b. het college niet binnen twee weken na ontvangst van die kennisgeving van enig bezwaar heeft doen blijken;</p> <p>c. deze opschriften of aankondigingen niet langer dan negen weken op de onroerende zaak aanwezig zijn.</p> <p>4. Het is verboden door een opschrift, aankondiging of afbeelding als bedoeld in het tweede en derde lid de veiligheid van het verkeer in gevaar te brengen of ernstige hinder voor de omgeving te veroorzaken.</p> <p>5. Een vergunning als bedoeld in het eerste lid kan worden geweigerd:</p> <p>a. indien de handelsreclame, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan redelijke eisen van welstand;</p> <p>b. in het belang van de verkeersveiligheid;</p> <p>c. in het belang van de voorkoming of beperking van overlast voor gebruikers van een in de nabijheid gelegen onroerende zaak.</p> <p>6. Een vergunning als bedoeld in het eerste lid kan worden geweigerd:</p> <p>a. Het verbod in het eerste lid geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Provinciale landschapsverordening;</p> <p>b. De weigeringsgrond van het vijfde lid, onder a, geldt niet voor bouwwerken;</p> <p>c. De weigeringsgrond van het vijfde lid, onder c, geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet milieubeheer.</p>	<p>Omdat de overlast van lichtreclames (zowel op de gevel als in de etalage) groot kan zijn, wordt als optie een artikel aangeboden waarin voor dit type reclame nog wel een vergunning verplicht wordt gesteld. Met deze wijziging in de model-APV komt de vergunningsplicht voor reclame-uitingen dus, afhankelijk van de keuze van de gemeente, geheel te vervallen of wordt deze beperkt tot lichtreclames</p>	<p>Artikel 4.4.3 Vergunningplicht lichtreclame</p> <p>1. Het is verboden zonder vergunning van het college op of aan een onroerende zaak verlichte handelsreclame te maken of te voeren die vanaf de weg zichtbaar is</p> <p>2. Onverminderd het bepaalde in artikel 1.8 kan een vergunning als bedoeld in het eerste lid worden geweigerd:</p> <p>a. indien de handelsreclame, op zichzelf of in verband met de omgeving niet voldoet aan de redelijke eisen van welstand;</p> <p>b. in het belang van de voorkoming of beperking van overlast voor gebruikers van een in de nabijheid gelegen onroerende zaak.</p> <p>3.</p> <p>a. De weigeringsgrond van het tweede lid onder a geldt niet voor bouwwerken;</p> <p>b. De weigeringsgrond van het tweede lid onder b geldt niet voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet milieubeheer.</p>
--	--	--	--

<p>4.4.3</p>	<p>Artikel 4.4.3 Aanschrijving Indien door een opschrift, aankondiging of afbeelding als bedoeld in het tweede lid van artikel 4.4.2, dan wel aangebracht voor een ander doel dan handelsreclame, de veiligheid van het verkeer in gevaar wordt gebracht of ernstige hinder voor de omgeving wordt veroorzaakt, zijn burgemeester en wethouders bevoegd de rechthebbende onderscheidenlijk de hoofdgebruiker van het onroerend goed aan te schrijven tot het treffen van maatregelen ter voorkoming, ter beperking of ter opheffing van dit gevaar of deze hinder. Degene tot wie de aanschrijving is gericht, of diens rechtsopvolger, is verplicht deze aanschrijving op te volgen.</p>		
<p>5.2.1</p>	<p>Inzameling van geld of goederen</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Het is verboden zonder vergunning van het college een openbare inzameling van geld of goederen te houden of daartoe een intekenlijst aan te bieden. 2. Onder een inzameling van geld of goederen wordt mede verstaan: het bij het aanbieden van goederen, waartoe ook worden gerekend geschreven of gedrukte stukken, dan wel bij het aanbieden van diensten aanvaarden van geld of goederen, indien daarbij te kennen wordt gegeven of de indruk wordt gewekt dat de opbrengst geheel of ten dele voor een liefdadig of ideëel doel is bestemd. 3. Het verbod geldt niet voor een inzameling die in besloten kring gehouden wordt. 4. Het college kan onder door hem te stellen voorschriften vrijstelling verlenen van het in het eerste lid gestelde verbod voor inzamelingen die gehouden worden door daarbij aangewezen instellingen. 	<p>Inzameling van geld of goederen</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Voorstel: invoeren meldingsplicht Voor</p> <ul style="list-style-type: none"> • Wat is de meerwaarde van de vergunning • Meldingsplicht is kostenbesparend • Gemeente krijgt van CBF gegevens over collectes • Doel van de vergunning t.w. spreiden van collectes is overbodig <p>Tegen</p> <ul style="list-style-type: none"> • Meer en mogelijke malafide collectanten <p>Toelichting VNG: Collecte (inzamelvergunning) Onder collecteren wordt het inzamelen van geld of goederen verstaan. Hiervoor is een vergunning vereist. Uit overleg met de brancheorganisaties blijkt een grote behoefte te bestaan aan handhaving van de vergunningplicht. Bij gemeenten bestaat dezelfde behoefte, onder meer door de opkomst van nieuwe en soms agressieve vormen van collecteren zoals “direct dialogue” Via het “collecterooster” worden de grotere ideële doelen in de tijd gespreid. Ook verlenen de meeste gemeenten een doorlopende vergunning voor de doelen op dit rooster. Met de invoering van het nieuwe artikel (zie 1.) wordt dit ondersteunt, waarmee tegemoet wordt gekomen aan de wensen van</p>	<p>Inzameling van geld of goederen</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Geen vergunning nodig, alleen meldingsplicht</p> <p>Advies VNG: Artikel 5.2.1 Inzameling van geld of goederen. Het vierde lid vervalt</p>

		<p>de branche. Vereenvoudiging speelt bij dit artikel niet, omdat het bestaande artikel al zeer eenvoudig van opzet is.</p> <p><i>(Direct Dialogue is een fondsenwerfmethode waarbij mensen op straat of aan de deur worden aangesproken en gevraagd om donateur of lid te worden van een organisatie)</i></p>	
<p>5.2.2</p>	<p>Venten e.d.</p> <p>1. Het is verboden zonder vergunning van het college in de uitoefening van handel op of aan de weg of aan een openbaar water, aan een huis dan wel op een andere - al dan niet met enige beperking - voor het publiek toegankelijke en in de openlucht gelegen plaats goederen te koop aan te bieden, te verkopen of af te geven dan wel diensten aan te bieden.</p> <p>2. Het verbod geldt niet:</p> <p>a. ten aanzien van het te koop aanbieden, verkopen of afleveren van gedrukte of geschreven stukken waarin gedachten of gevoelens worden geopenbaard als bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de Grondwet.</p> <p>b. voor het aan de huizen van vaste afnemers afleveren van goederen door - of door huisgenoten of personeel van - hem die dit mede doet ter exploitatie van zijn winkel, bedoeld in artikel 1 van de Winkeltijdenwet;</p> <p>c. voor het te koop aanbieden of verkopen van goederen op de plaats die is aangewezen voor het houden van een markt, zulks gedurende de tijden waarop die markt gehouden wordt;</p> <p>d. voor het te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen op een standplaats bedoeld in artikel 5.2.3.</p> <p>3. De vergunning kan worden geweigerd:</p> <p>a. in het belang van de openbare orde;</p> <p>b. in het belang van het voorkomen of beperken van overlast;</p> <p>c. in het belang van de verkeersvrijheid of -veiligheid;</p> <p>d. wanneer als gevolg van bijzondere omstandigheden in de gemeente of in een deel der gemeente</p>	<p>Venten e.d.</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Voorstel: Afschaffen Voor</p> <ul style="list-style-type: none"> • Bezuiniging door minder controle door de gemeente • Consument heeft meer te kiezen • Weinig aangevraagd (3 per jaar) <p>Tegen</p> <ul style="list-style-type: none"> • Ongebreidelde en oneerlijke concurrentie • Gezeur aan de deur <p>Opmerking: Voorkeur voor bestaande ondernemers uit Wijdmeren.</p> <p>Inclusief parlevinken?</p> <p>Toelichting VNG: Venten is het huis-aan-huis of aan de weg verkopen van goederen. Voor deze activiteiten was een vergunning verplicht. Met deze wijziging van de Model-APV is dit niet langer het geval. Om de risico's van het venten te beheersen worden algemene regels opgesteld, waaraan venters zich dienen te houden. Met de wijziging worden de administratieve lasten voor de dienstverleners en de bestuurlijke lasten voor de gemeente aanzienlijk beperkt. In de toelichting bij de model-APV wordt als alternatief een tekst voor een vergunningstelsel aangeboden.</p>	<p>Venten e.d.</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Afschaffen</p> <p>Advies VNG: Artikel 5.2.2 Venten e.d. wordt vervangen door:</p> <p>Artikel 5.2.2.1 Begripsomschrijving</p> <p>1. In deze paragraaf wordt onder venten verstaan: het in de uitoefening van de ambulante handel te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen op of aan de weg, aan huis dan wel op een andere voor het publiek toegankelijke en in de open lucht gelegen plaats, dan wel diensten aan te bieden.</p> <p>2. Onder venten wordt niet verstaan:</p> <p>a. het aan huis afleveren van goederen door of vanwege degene die dit doet ter exploitatie van zijn winkel als bedoeld in artikel 1 van de Winkeltijdenwet;</p> <p>b. het te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen als bedoeld in het eerste lid op jaarmarkten en markten als bedoeld in artikel 160, eerste lid, onder h, van de Gemeentewet of op snuffelmarkten als bedoeld in artikel</p>

	<p>redelijkerwijs te verwachten is dat door het verlenen van de vergunning een redelijk verzorgingsniveau voor de consumenten ter plaatse in gevaar komt.</p>		<p>5.2.4 van deze verordening. c. het te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen als bedoeld in het eerste lid op een standplaats als bedoeld in artikel 5.2.3.1 van deze verordening.</p> <p>Artikel 5.2.2.2 Ventverbod 1. Het is verboden te venten indien daardoor de openbare orde, de openbare veiligheid en de volksgezondheid in gevaar komt. 2. Het is verboden te venten op zondagen en maandag t/m zaterdag tussen ... en ... uur. 3. Het verbod geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 5 van het Wegenverkeerswet</p>
<p>5.2.3</p>	<p>Standplaatsen</p> <p>1. Het is verboden zonder vergunning van het college op of aan de weg of aan een openbaar water dan wel op een andere - al dan niet met enige beperking - voor publiek toegankelijke en in de openlucht gelegen plaats: a. met een voertuig, een kraam, een tafel of enig ander middel een standplaats in te nemen of te hebben teneinde in de uitoefening van de handel goederen te koop aan te bieden dan wel diensten aan te bieden; b. anderszins goederen uit te stallen of uitgesteld te hebben om deze te koop aan te bieden, te verkopen of te verstrekken aan publiek.</p> <p>2. Het is de rechthebbende op een perceel verboden toe te staan, dat daarop zonder vergunning van het college standplaats wordt of is ingenomen of goederen worden of zijn uitgesteld als bedoeld in het eerste lid.</p> <p>3. Het in het eerste lid, onder b, gestelde verbod geldt niet ten aanzien van het uitgesteld hebben van gedrukte of geschreven stukken waarin gedachten of gevoelens worden geopenbaard als bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de Grondwet.</p> <p>4. De in het eerste en tweede lid gestelde verboden gelden niet op de plaats die is aangewezen voor het</p>	<p>Standplaatsen</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Voorstel: Verlenen voor onbepaalde tijd Voor</p> <ul style="list-style-type: none"> • Tegengaan van ongewenste dingen • Vergunning in standhouden voor bepaalde tijd • Stilzwijgende verlening van 1 jaar • Opzegtermijn van 1 jaar • Prijs mag omhoog • Bestrijdt oneerlijke concurrentie <p>Tegen</p> <ul style="list-style-type: none"> • Lastig in te voeren i.v.m. huurcontract en precario <p>Toelichting VNG: Standplaatsen zijn bijvoorbeeld kramen waar goederen zoals olieballen, ijsjes en loempia's worden verkocht. Hiervoor is een vergunning vereist. Omdat de vergunning persoonsgebonden is, achten wij een algemene regel niet goed mogelijk. Gemeenten willen het bovendien met het oog op het verdelen van de openbare ruimte niet aan de standplaatshouders overlaten waar de verkoopwagens komen te staan. De vergunning dient het verdelen van de beschikbare standplaatsen en het mogelijk maken van een maximumstelsel. De vergunning heeft voorts tot doel om het uiterlijk aanzien van het straatbeeld te beheersen en het voorkomen van overlast,</p>	<p>Standplaatsen</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Wijzigen: Zowel standplaatsvergunning als huurovereenkomst voor standplaatsen voor onbepaalde tijd verlenen.</p> <p>Zie nieuw artikel 1.7</p> <p>Advies VNG: Artikel 5.2.3 Standplaatsen wordt vervangen door:</p> <p>Artikel 5.2.3.1 Begripsomschrijving 1. In deze paragraaf wordt verstaan onder standplaats: het vanaf een vaste plaats op of aan de weg of op een andere voor het publiek toegankelijke en in de openlucht gelegen plaats te koop aanbieden, verkopen of afleveren van goederen of het anderszins aanbieden van goederen of diensten, al dan niet gebruikmakend van fysieke middelen, zoals een kraam, een wagen of een tafel. 2. Onder standplaats wordt niet verstaan: a. vaste plaatsen op jaarmarkten of</p>

	<p>houden van een markt, zulks gedurende de tijden dat de markt gehouden wordt, voor een evenement als bedoeld in artikel 2.2.1, of voor het organiseren van een markt als bedoeld in artikel 5.2.4.</p> <p>5. Een vergunning kan worden geweigerd:</p> <p>a. in het belang van de openbare orde;</p> <p>b. in het belang van het voorkomen of beperken van overlast;</p> <p>c. indien de standplaats hetzij op zichzelf, hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan redelijke eisen van welstand;</p> <p>d. in het belang van de verkeersvrijheid of -veiligheid;</p> <p>e. wanneer als gevolg van bijzondere omstandigheden in de gemeente of in een deel der gemeente redelijkerwijs te verwachten is dat door het verlenen van de vergunning een redelijk verzorgingsniveau voor de consument ter plaatse in gevaar komt;</p> <p>f. vanwege de strijd met een geldend bestemmingsplan.</p> <p>6. Het college houdt de beslissing op een aanvraag voor een standplaatsvergunning aan, indien de aanvraag een activiteit betreft waarvoor tevens een vergunning als bedoeld in artikel 8.1 van de Wet milieubeheer is vereist en indien geen toepassing kan worden gegeven aan het vijfde lid, tot de dag waarop de beslissing over de Wet-milieubeheer-vergunningaanvraag is genomen.</p> <p>a. Het verbod in het eerste lid geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet beheer rijkswaterstaatswerken of het Provinciaal wegenreglement Noord – Holland.</p> <p>b. De weigeringsgrond van het vijfde lid, onder b, geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet milieubeheer;</p> <p>c. De weigeringsgrond van het vijfde lid, onder c, geldt niet voor bouwwerken.</p>	<p>bijvoorbeeld stankoverlast en overlast door zwerfafval. Ter vereenvoudiging wordt dit artikel wel tekstueel gemoderniseerd. Met de invoering van het nieuwe artikel (zie 1.) wordt deze vergunning voor onbepaalde tijd geldig. Dit vermindert de administratieve lasten voor bedrijven aanzienlijk.</p>	<p>markten als bedoeld in artikel 160, eerste lid onder h, van de Gemeentewet;</p> <p>b. vaste plaatsen op evenementen als bedoeld in artikel 2.2.1;</p> <p>c. vaste plaatsen op snuffelmarkten als bedoeld in artikel 5.2.4.</p> <p>Artikel 5.2.3.2 Standplaatsvergunning en weigeringsgronden</p> <p>1. Het is verboden zonder vergunning van het college een standplaats in te nemen of te hebben.</p> <p>2. Onverminderd het bepaalde in artikel 1.8 kan de vergunning worden geweigerd</p> <p>d. indien de standplaats hetzij op zichzelf hetzij in verband met de omgeving niet voldoet aan eisen van redelijke welstand;</p> <p>e. vanwege strijd met een geldend bestemmingsplan.</p> <p>Artikel 5.2.3.3 Toestemming rechthebbende</p> <p>Het is de rechthebbende op een perceel verboden toe te staan dat daarop zonder vergunning van het college standplaats wordt of is ingenomen</p> <p>Artikel 5.2.3.4. Afbakeningsbepalingen</p> <p>1. Het verbod van artikel 5.2.3.2, eerste lid geldt niet voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet beheer rijkswaterstaatswerken of het Provinciaal wegenreglement.</p> <p>2. De weigeringsgrond milieu geldt niet voor zover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door de Wet milieubeheer;</p> <p>3. de weigeringsgrond van artikel 5.2.3.2, tweede lid, onder b, geldt niet voor bouwwerken.</p> <p>Artikel 5.2.3.5 Aanhoudingsplicht</p> <p>Het college houdt de aanvraag om een standplaatsvergunning aan, indien de aanvraag een activiteit betreft waarvoor tevens een vergunning als bedoeld in artikel 8.1 van de Wet milieubeheer is vereist en indien geen toepassing kan</p>
--	---	---	---

			worden gegeven aan het tweede lid, tot de dag waarop is beslist op de aanvraag om een vergunning als bedoeld in artikel 8.1 van de Wet milieubeheer.
5.3.1	<p>Voorwerpen op/aan water</p> <p>1. Het is in verband met de veiligheid op het openbaar water verboden zonder vergunning van het college een voorwerp, niet zijnde een vaartuig, op, in of boven openbaar water te plaatsen, aan te brengen of te hebben.</p> <p>2. Het in het eerste lid bepaalde is niet van toepassing op voorwerpen waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard.</p> <p>3. Het is verboden op, in of boven openbaar water voorwerpen waarop gedachten of gevoelens worden geopenbaard te plaatsen, aan te brengen of te hebben, indien deze door hun omvang of vormgeving, constructie of plaats van bevestiging gevaar opleveren voor de bruikbaarheid van het openbaar water of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan, dan wel een belemmering vormen voor het doelmatig beheer en onderhoud van het openbaar water.</p> <p>4. De verboden in het eerste en derde lid gelden niet voorzover in de daarin geregelde onderwerpen wordt voorzien door het Wetboek van Strafrecht, de Scheepvaartverkeers-wet, het Binnenvaartpolitiereglement, de Wet beheer rijkswaterstaatswerken, de Provinciale vaarwegenverordening, het Bijzonder reglement of de Verordening bescherming plassen gebied van het Plassenschap Loosdrecht en omstreken, de Telecommunicatiewet of de daarop gebaseerde Telecommunicatieverordening van de gemeente Wijdemeeren.</p>	<p>Voorwerpen op/aan water</p> <p>Regiegroep Regelgeving:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Omzetten in algemene regels - Afhankelijk van het gebied verschillende algemene regels en criteria. <p>Toelichting VNG</p> <p>Onder voorwerpen op of aan openbaar water vallen onder meer steigers en drijvende voorwerpen. Het plaatsen van voorwerpen op of aan openbaar water kan een gevaarlijke of onduidbare situatie opleveren. Voor het plaatsen van deze voorwerpen was een vergunning verplicht. Met deze wijziging van de Model-APV is dit niet langer het geval. Algemene regels met Meldingsplicht vormen voldoende waarborg voor de openbare orde en veiligheid</p>	<p>Voorwerpen op/aan water</p> <p>Regiegroep Regelgeving:</p> <ul style="list-style-type: none"> - Algemene regels <p>Advies VNG:</p> <p>Wordt vervangen en komt als volgt te luiden:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Het is in verband met de veiligheid op het openbaar water verboden een voorwerp, niet zijnde een vaartuig, op, in of boven openbaar water te plaatsen, aan te brengen of te hebben, indien dit door zijn omvang of vormgeving, constructie of plaats van bevestiging gevaar oplevert voor de bruikbaarheid van het openbaar water of voor het doelmatig en veilig gebruik daarvan, dan wel een belemmering vormt voor het doelmatig beheer en onderhoud van het openbaar water. 2. Degene die voornemens is een steiger, een meerpaal of een ander voorwerp met een permanent karakter op, in of boven openbaar water te plaatsen, doet daarvan uiterlijk twee weken tevoren een melding aan het college. 3. De melding bevat in ieder geval naam, adres en contactgegevens van de melder, en een beschrijving van de aard en omvang van het voorwerp. 4. Het verbod in het eerste lid geldt niet voorzover in de daarin geregelde onderwerpen wordt voorzien door het Wetboek van Strafrecht, de Scheepvaartverkeerswet, het Binnenvaartpolitiereglement, de Wet beheer rijkswaterstaatswerken, de Provinciale vaarwegenverordening, de Telecommunicatiewet of de daarop gebaseerde Telecommunicatieverordening.

<p>geen</p>	<p>Bomenverordening Gemeente Wijdemeren 2005 met lijst uitgezonderde bomen</p> <hr/> <p>Hoofdstuk 4, afdeling 5 van de (model) APV is in 2005 vervallen.</p>	<p>Kapvergunning</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Voorstel: versoepelen van de regels; bestaande bomenlijst uitbreiden of in de Bomenverordening grotere diameter</p> <p>Voor</p> <ul style="list-style-type: none"> • Veel gemeenten werken al met een uitgebreide bomenlijst • Tijdwinst • Vrijheid • Economisch belang <p>Tegen</p> <ul style="list-style-type: none"> • Verlies controle • Overschrijden grens toegestaan • Minder groen <p>Aandachtspunt: Beeldbepalende bomen extra beschermen.</p> <p>Toelichting VNG: Voor de kap van bomen wordt gezocht naar een nieuw evenwicht. Enerzijds is er een grote consensus dat een doorsnee boom in de eigen tuin zonder overheidsbemoeienis mag worden gekapt. Anderzijds hebben bomen een zeer grote ruimtelijke waarde, die bescherming verdient. Voor de kap van houtopstanden van enige omvang is in de huidige situatie doorgaans een vergunning vereist. Met de invoering van deze wijziging in de model-APV, wordt de vergunningsplicht beperkt tot op een lijst aangewezen beschermenswaardige bomen. De gemeente stelt deze lijst op. Daarnaast worden de verschillende bepalingen over bomen sterk vereenvoudigd, waardoor het aantal Model-APV artikelen over dit onderwerp van 9 naar 4 kunnen worden teruggebracht. De lex silencio positivo voor de kapvergunningvergunning blijft met deze wijziging van de Model-APV behouden. Met dit pakket aan wijzigingen worden de administratieve lasten voor zowel burgers als bedrijven gereduceerd, terwijl de natuurbelangen voldoende worden gewaarborgd.</p>	<p>Kapvergunning</p> <p>Regiegroep Regelgeving: Wijzigen: Versoepelen regels/afschaffen met uitzonderingen.</p> <p>Advies VNG: Artikel 4.3.1 Begripsomschrijvingen Het eerste lid wordt vervangen en komt als volgt te luiden: In deze afdeling wordt verstaan onder houtopstand: hakhout, een houtwal of een of meer bomen</p> <p>Artikel 4.3.2 Kapvergunning wordt vervangen en komt als volgt te luiden:</p> <p>Artikel 4.3.2. Kapvergunning</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Het is verboden zonder vergunning van het college de houtopstanden te vellen of te doen vellen die staan vermeld op de lijst vermeld op bijlage 1 (Bomenlijst) 2. De vergunning kan worden geweigerd op grond van: <ol style="list-style-type: none"> a. de natuurwaarde van de houtopstand; b. de landschappelijke waarde van de houtopstand; c. de waarde van de houtopstand voor stads- en dorpschoon; d. de beeldbepalende waarde van de houtopstand e. de cultuurhistorische waarde van de houtopstand f. de waarde voor de leefbaarheid van de houtopstand. 3. Het college kan een herplantplicht opleggen onder nader te stellen voorschriften. <p>Artikel 4.3.3 Aanvraag vergunning</p>
-------------	---	---	--

			<p>en 4.3.3a Weigeringsgronden vervallen en worden vervangen door artikel 4.3.4 (oud). Artikel 4.3.3 komt te luiden:</p> <p>Artikel 4.3.3. Vergunning van rechtswege De vergunning wordt geacht te zijn verleend, wanneer niet binnen de in artikel 1.2. genoemde termijn een beslissing is genomen op de aanvraag voor een vergunning.</p> <p>De artikelen 4.3.4 Vergunning ex lege, 4.3.5 Bijzondere vergunningsvoorschriften, 4.3.6 Herplant/instandhoudingsplicht, 4.3.7 Schadevergoeding en 4.3.8 Bestrijding iepziekte vervallen.</p> <p><i>Gemeente Amstelveen:</i> De kapverordening is komen te vervallen. Dit betekent dat voor de kap van een boom het niet meer nodig is een kapvergunning aan te vragen. Uitzondering hierop vormen de waardevolle en monumentale particuliere bomen in Amstelveen. Voor deze bomen moet nog steeds een kapvergunning worden aangevraagd. Om te kunnen bepalen of een boom waardevol of monumentaal is, zijn er criteria ontwikkeld. Op basis van deze criteria hebben medewerkers van Wijkbeheer samen met de Groenraad een bomenlijst opgesteld. Raadpleeg: bomenlijst Raadpleeg: toelichting op de bomenlijst en de criteria. (Amstelveen heeft bijna 600 particuliere bomen, met kenmerken, huisadres op de bomenlijst staan. Van alle deze bomen zijn foto's in een bestand opgenomen)</p>
	<p>Dakkapel Voor kleinere bouwwerken, zoals een dakkapel aan de voorkant van een woning of een bijgebouw en bouwwerken aan de zijgevel van woningen op een hoeklocatie, heeft u een lichte bouwvergunning nodig. De gemeente toetst deze bouwwerken aan het bestemmingsplan, de welstandseisen, de monumentenvergunningvereisten,</p>	<p>Dakkapel Regiegroep Regelgeving: Voorstel: Net als bij dakkapellen aan de achterzijde algemene regels stellen voor dakkapellen aan de voorzijde. Voor</p> <ul style="list-style-type: none"> • Lagere lasten voor de inwoners • Snellere doorlooptijd • Goed te handhaven • Voor veel inwoners relevant • Welstandstoetsing is niet nodig bij 	<p>Dakkapel Regiegroep Regelgeving: - Algemene regels i.p.v. vergunning</p>

	de stedenbouwkundige voorschriften uit de gemeentelijke bouwverordening en constructieve veiligheid uit het Bouwbesluit. De gemeente Wijdmeren laat u, indien de aanvraag volledig is ingediend, binnen 6 weken weten of u toestemming heeft om te bouwen of er een vrijstellingsprocedure noodzakelijk is of dat de bouwvergunning is geweigerd..	goede algemene regels over naleving daarvan. Tegen <ul style="list-style-type: none"> • Wildgroei Opmerking: Er bestaan al algemene regels voor de voorgevel? Mogelijke versoepeling welstandscriteria.	
	Welstandstoets Welstandsnota Wijdmeren 2004	Welstandstoets Regiegroep Regelgeving: Voorstel: Afschaffen Voor <ul style="list-style-type: none"> • Belgisch model • Minder kosten en ergernis • Niet meer van een afspraak van 5 minuten naar Muiden • Onduidelijke regels • Moeilijk te handhaven Tegen <ul style="list-style-type: none"> • Bewaking samenhang • Wildgroei 	Welstandstoets Regiegroep Regelgeving: Afschaffen

Onderwerpen die niet zijn besproken door de Regiegroep Regelgeving, maar wel Advies VNG.

2.1.4.3	Straatartiest (Vervallen)	Straatartiest Advies VNG: In het eerste lid wordt tussen 'straatartiest' en 'straatfotograaf' ingevoegd: 'straatmuzikant'	Straatartiest Niet van toepassing
2.1.6.3	Hinderlijke beplanting of voorwerp Het is verboden beplanting of een voorwerp aan te brengen of te hebben op zodanige wijze dat aan het wegverkeer het vrije uitzicht wordt belemmerd of daaraan op andere wijze hinder of gevaar oplevert.	Hinderlijke beplanting of gevaarlijk voorwerp	Hinderlijke beplanting of gevaarlijk voorwerp Advies VNG: Vervalt.
2.1.6.7	Gevaarlijk of hinderlijk voorwerp <ol style="list-style-type: none"> 1. Het is verboden op, aan of boven het voor voetgangers of (brom)fietsers bestemde deel van de weg op enigerlei wijze prikkeldraad, schrikdraad, puntdraad of andere scherpe voorwerpen aan te brengen of te hebben hangen lager dan 2,2 meter boven dat gedeelte van de weg. 2. Het verbod geldt niet voor prikkeldraad, schrikdraad, puntdraad of andere scherpe voorwerpen, die op grotere afstand dan 0,50 m uit de uiterste boord van de weg, op van de weg af gerichte delen van een 	Gevaarlijk of hinderlijk voorwerp	Gevaarlijk of hinderlijk voorwerp Advies VNG: Vervalt.

	<p>afscheiding zijn aangebracht.</p> <p>3. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder weg verstaan wat artikel 1 van de Wegenverkeerswet 1994 daaronder verstaat.</p> <p>4. Het verbod in het eerste lid geldt niet voorzover in het daarin geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 5 van de Wegenverkeerswet 1994.</p>		
3.1.1	<p>Seksinrichtingen</p> <p>Hoofdstuk 3, 3.1.1 t/m 3.5.1</p>	<p>Seksinrichtingen</p> <p>Toelichting VNG: Bij de opheffing van het bordeelverbod is de regulering van seksinrichtingen geheel aan de gemeente overgelaten. De vergunning ziet derhalve op alle aspecten van het seksbedrijf, van openbare orde tot hygiëne. De maatschappelijke risico's van het niet reguleren, zijn daarom groot. De vergunning voor het exploiteren van een seksinrichting of escortbedrijf blijft dan ook behouden. Met de invoering van het nieuwe artikel (zie 1.) wordt deze vergunning voor onbepaalde tijd geldig. Dit kan de administratieve lasten voor bedrijven verminderen.</p>	<p>Seksinrichtingen</p> <p>Advies VNG: In artikel 3.2.2 Gedragseisen exploitant en beheerder wordt '273a' vervangen door '273f'</p> <p>In artikel 3.3.2 Weigeringsgronden worden de volgende wijzigingen aangebracht: b. In het eerste lid, onder c wordt '273a' vervangen door '273f' c. Het tweede lid wordt vervangen door: Onverminderd het bepaalde in artikel 1.8 kan de vergunning bedoeld in artikel 3.2.1, eerste lid, dan wel de aanwijzing of vaststelling bedoeld in artikel 3.2.6, eerste lid, worden geweigerd in het belang van de arbeidsomstandigheden van de prostituee.</p> <p>In artikel 3.5.1 Overgangsbepaling wordt de zinsnede 'met het oog op de in artikel 3.3.2, tweede lid, genoemde belangen' vervangen door: 'met het oog op de in artikel 3.3.2, tweede lid juncto artikel 1.8 genoemde belangen'.</p>
5.2.4	<p>Snuffelmarkten</p> <p>1. Het is verboden zonder vergunning van de burgemeester: a. in of op een - al dan niet met enige beperking - voor het publiek toegankelijk gebouw of plaats een markt te organiseren of toe te laten, waar ter plaatse aanwezige goederen worden verhandeld; b. toe te laten, te bevorderen of er gelegenheid toe te geven, dat in of op een - al dan niet met enige beperking - voor publiek toegankelijk gebouw of plaats met een kraam, een tafel of enig ander dergelijk middel standplaats wordt of is ingenomen om goederen aan publiek aan te bieden, te verkopen of te verstrekken.</p>	<p>Snuffelmarkten</p> <p>Toelichting VNG: De zogenaamde snuffelmarkt onderscheidt zich van een "gewone" markt of standplaats doordat ze niet in de open lucht, maar onder een dak plaatsvindt. Onder snuffelmarkten vallen bijvoorbeeld Automarkten en Bazaars. Voor het organiseren van een snuffelmarkt is een vergunning verplicht. Deze vergunningplicht blijft met deze wijziging van de Model-APV bestaan. Afschaffen is voor deze vergunning niet mogelijk, omdat met name voor grote markten de risico's voor de openbare orde en veiligheid groot zijn. lex silencio positivo kan voor deze</p>	<p>Snuffelmarkten</p> <p>Advies VNG: Het derde lid wordt vervangen en komt als volgt te luiden: Onverminderd het bepaalde in artikel 1.8 kan de vergunning worden geweigerd in het belang van een krachtens de Gemeentewet ingestelde markt.</p>

	<p>2. Het verbod geldt niet voor ruimten die uitsluitend geheel en voortdurend dan wel nagenoeg geheel en voortdurend in gebruik zijn als winkel in de zin van de Winkeltijdenwet.</p> <p>3. Een vergunning als bedoeld in het eerste lid kan worden geweigerd:</p> <p>a. in het belang van de openbare orde;</p> <p>b. in het belang van een krachtens de Gemeentewet ingestelde markt.</p>	<p>vergunning niet worden ingesteld, omdat de belangen van derden bij deze vergunning groot zijn. Als met een lex silencio positivo wordt gewerkt, is het niet mogelijk bezwaar of beroep in te stellen. Daarnaast is het in die gevallen niet mogelijk voorschriften te stellen aan de vergunning.</p>	
5.5.1	<p>Verbod afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen of anderszins vuur te stoken</p> <p>1. Het is verboden in de openlucht afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen in de zin van de Wet milieubeheer of anderszins vuur aan te leggen, te stoken of te hebben.</p> <p>2. Het verbod geldt niet voorzover het betreft:</p> <p>a. verlichting door middel van kaarsen, fakkels en dergelijke;</p> <p>b. sfeervuren zoals terrashaarden en vuurkorven, indien geen afvalstoffen worden verbrand;</p> <p>c. vuur voor koken, bakken en braden, voorzover dat geen gevaar, overlast of hinder voor de omgeving oplevert.</p> <p>3. Het college kan van dit verbod ontheffing verlenen.</p> <p>4. De ontheffing kan worden geweigerd:</p> <p>a. in het belang van de openbare orde;</p> <p>b. ter bescherming van de woon- en leefomgeving;</p> <p>c. ter bescherming van de flora en de fauna.</p> <p>5. Het verbod geldt niet voorzover in het geregelde onderwerp wordt voorzien door artikel 429, aanhef en onder 1 of 3, van het Wetboek van Strafrecht of de Provinciale milieuverordening.</p>	<p>Verbod afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen of anderszins vuur te stoken</p>	<p>Verbod afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen of anderszins vuur te stoken</p> <p>Advies VNG: Het vierde lid wordt vervangen en komt als volgt te luiden: 4. Onverminderd het bepaalde in artikel 1.8 kan de ontheffing worden geweigerd ter bescherming van de flora en fauna</p>
<p>Aandachtspunten/gemiste onderwerpen uit bijeenkomst Regiegroep Regelgeving en Klankbordgroep Bedrijven:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Vereenvoudiging vergunningverlening Drank en Horecawet vooruitlopend op de nieuwe wet. • Vervangen beschoeiing en steigers jachthavens. • Bouwvergunning voor recreatiewoningen • Matigen Rioolrecht • Afschaffen toeristenbelasting • Evenementennota interactief opstellen. 			

Bijlage III: Toelichting

I Algemeen deel

Inleiding

De VNG is al enige tijd bezig met vereenvoudiging en vermindering van regelgeving. Eind 2005 is het VNG Snodeplan gemeentelijke regelgeving gepresenteerd. In september 2006 is begonnen met de deregulering van de vergunningstelsels van de model-APV, waarvan u hier de resultaten ontvangt. Vergunningen zijn een belangrijk onderdeel van de regeldruk die burgers en ondernemers ervaren. De vergunning moet immers worden aangevraagd, er verstrijkt tijd tussen de aanvraag en de vergunningverlening, er moeten leges worden betaald enz. Vandaar dat eerst de vergunningstelsels ter hand zijn genomen. Maar er is ook winst te behalen door het verminderen, vereenvoudigen en herstructureren van de overige regels in de model-APV. Dit zullen we in de tweede helft van 2007 ter hand nemen.

Deregulering van vergunningstelsels maakt onderdeel uit van verbetering van de dienstverlening door gemeenten aan burgers en het bedrijfsleven. Het gaat niet alleen om het afslanken van de regelgeving, maar ook om de uitvoeringspraktijk binnen de gemeenten. Het afschaffen van een aantal regels garandeert niet dat burgers minder last zullen hebben van de overheid. De bedrijfsprocessen binnen de overheidsorganisatie zullen moeten worden verbeterd. De deregulering moet daarom in nauwe samenhang worden gezien met het streven naar een betere dienstverlening, meer elektronische dienstverlening en een één-loketvoorziening.

De vergunningen in de model-APV zijn niet alleen gescreend op mogelijke vereenvoudiging ervan, maar ook aan de Europese Dienstenrichtlijn. Beide screening-acties hebben geleid tot de volgende vragen: Is de vergunning noodzakelijk? Kan er in plaats van een vergunning worden volstaan met een meldingsplicht? Kan het vergunningstelsel worden omgezet in algemene regels? Kan er in plaats van een vergunning worden volstaan met een meldingsplicht? Kan een *lex silencio* worden ingevoerd? Kan de vergunning voor onbepaalde tijd worden verleend? En tenslotte is er de vraag naar de onomkeerbaarheid. Op deze vragen wordt hieronder nader ingegaan.

Europese Dienstenrichtlijn

Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december betreffende diensten op de interne markt (PB L 376/46), verder te noemen de Europese Dienstenrichtlijn, geeft een nieuw toetsingskader voor vergunningstelsels voorzover het gaat om vergunningen voor het verrichten van diensten. De Richtlijn is op 28 december 2006 in werking getreden. Overheden met inbegrip van de decentrale overheden moeten binnen drie jaar nagaan of hun regelgeving in overeenstemming is met de Richtlijn. Het doel van de richtlijn is het wegnemen van belemmeringen voor het verrichten van diensten binnen de interne markt. Het gaat om dienstverleners die, komende vanuit een lidstaat, hun diensten aanbieden in een andere lidstaat. De dienstenrichtlijn gaat dus niet over de eigen onderdanen die diensten verlenen in de eigen lidstaat. Er moet sprake zijn van grensoverschrijdend verkeer.

Hieronder gaan wij uitvoerig in op de formele en inhoudelijke aspecten van de dienstenrichtlijn. Daarbij merken we op dat wij de uitgangspunten van de dienstenrichtlijn, zoals de eis dat alleen een vergunning wordt geëist als daarvoor een noodzaak bestaat, en de eis dat voor burgers en bedrijven de minst belastende vorm van regulering wordt gekozen, als redelijk en verstandig beschouwen en deze hebben gehanteerd bij de aanpassing van de model APV, los van de vraag of voor die specifieke vergunning de dienstenrichtlijn al dan niet van toepassing was. Dit ook omdat de regels zoals die zijn opgenomen in de Dienstenrichtlijn doorgaans ook gelden voor de handel in goederen krachtens het EG-Verdrag (vrij verkeer van goederen). Er is dan ook geen onderscheid gemaakt tussen het leveren van diensten of het verkopen van goederen bij bijvoorbeeld de artikelen over venten en standplaatsen.

Toepassingsbereik

Hoewel de Richtlijn een beperkt toepassingsbereik heeft, want het betreft alleen diensten, verricht door iemand die onderdaan is van een andere lidstaat, hebben wij in de model-APV geen onderscheid gemaakt tussen de eigen onderdanen en anderen. Het uitgangspunt dient te zijn dat de bepalingen van de model-APV hetzelfde zijn voor ieder die zich op Nederlands grondgebied bevindt. Immers de grensoverschrijdende dienstverlener zou bij afwijkende bepalingen die alleen voor hem gelden, een bevoorrechte positie kunnen krijgen ten opzichte van de eigen onderdaan.

Met andere woorden: de Dienstenrichtlijn ligt ten grondslag aan de model-APV voor wat betreft het verrichten van diensten en het kopen en verkopen van goederen voor iedereen die zich in Nederland bevindt.

Diensten

Het is belangrijk om vast te stellen welke diensten onder de reikwijdte van de Richtlijn vallen en welke niet. Artikel 50 van het EG-Verdrag geeft de volgende omschrijving van het begrip 'diensten': 'dienstverrichtingen of handelingen welke gewoonlijk tegen betaling geschieden. De vergoeding vormt de economische tegenprestatie voor de betrokken dienst, ongeacht de directe of indirecte voorwaarden voor de financiering van een dienst'. Naar deze definitie wordt verwezen in artikel 4 van de Richtlijn. Om een beeld te geven van wat allemaal onder diensten wordt verstaan, worden de volgende overwegingen uit de Dienstenrichtlijn gegeven: 'De diensten waarop de Richtlijn betrekking heeft, betreffen zeer diverse, voortdurend veranderende activiteiten, waaronder zakelijke diensten zoals de diensten van managementconsultants, certificering en tests, faciliteitenbeheer, waaronder het onderhoud van kantoren, reclamediensden, de werving van personeel en diensten van handelsagenten. Het gaat bij deze diensten zoals die in de Richtlijn genoemd worden ook om diensten die zowel aan bedrijven als aan particulieren kunnen worden verleend, zoals juridische of fiscale bijstand, diensten in de vastgoedsector, zoals makelaarsdiensten, of de bouwsector, met inbegrip van de diensten van architecten, de distributieshandel, de organisatie van beurzen, autoverhuur en reisbureaus. Voorts vallen hieronder consumentendiensten, bijvoorbeeld op het gebied van toerisme, zoals reisleiders en vrijetijdsdiensten, sportcentra en pretparken, en, voor zover zij niet van de werkingssfeer van de Richtlijn zijn uitgesloten, thuiszorg, zoals hulp aan ouderen. Het kan zowel gaan om diensten waarvoor de dienstverrichter en de afnemer zich in elkaars nabijheid dienen te bevinden als om diensten waarvoor de dienstverrichter of de afnemer zich moet verplaatsen of die op afstand kunnen worden verricht, waaronder via internet'.

De vergunning (voorwaarden)

Artikel 9 van de Dienstenrichtlijn bepaalt dat de lidstaten de toegang tot de uitoefening van een dienstenactiviteit niet afhankelijk mogen stellen van een vergunning tenzij: 1. het vergunningstelsel niet discriminatorisch is ten opzichte van de betrokken dienstverlener; 2. het vergunningstelsel gerechtvaardigd is om een dwingende reden van algemeen belang (noodzaakvereiste); 3. het nagestreefde doel niet door een minder beperkende maatregel kan worden bereikt, met name omdat controle achteraf te laat zou komen om werkelijk doeltreffend te zijn (evenredigheids- of proportionaliteitsvereiste).

Beperkingen aan en de weigering van een vergunning dienen dan ook gerechtvaardigd te zijn door dwingende redenen van algemeen belang en evenredig met die redenen van algemeen belang. (artikel 10) Het begrip dwingende redenen van algemeen belang, zoals dit is erkend door het Hof van Justitie omvat de volgende gronden: openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid en de bescherming van het milieu. Het gaat hierbij om de volgende voor de APV relevante belangen: handhaving van de maatschappelijke orde; bescherming van afnemers van diensten; voorkoming van oneerlijke concurrentie; consumentenbescherming; dierenwelzijn; bescherming van het milieu en het stedelijk milieu, met inbegrip van stedelijke en rurale ruimtelijke ordening; culturele beleidsdoelen, met inbegrip van de vrijheid van meningsuiting, in het bijzonder ten aanzien van de sociale, culturele, religieuze en filosofische waarden van de maatschappij; verkeersveiligheid en behoud van het nationaal historisch en artistiek erfgoed. (PB L376/41, nr. 40) Het begrip openbare orde, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie, omvat de bescherming tegen een werkelijke en voldoende ernstige bedreiging van een fundamenteel belang van de samenleving, en kan met name onderwerpen in verband met de menselijke waardigheid (zedelijkheid), de bescherming van minderjarigen en dierenwelzijn (zedelijkheid) betreffen. Evenzo omvat het begrip openbare veiligheid vraagstukken in verband met de staatsveiligheid (PB L 376/42, nr. 41). Zie voor meer over dit onderwerp onder artikel 1.8 (weigeringsgronden)

Nut en noodzaak

Alle vergunningstelsels zijn getoetst op nut en noodzaak. Dat wil zeggen vanuit een noodzakelijkheidseis die ook de Europese Dienstenrichtlijn stelt. Vanuit de nul-situatie is gekeken of een vergunningstelsel kon worden afgeschaft. Een vergunningstelsel is bijvoorbeeld nodig indien maatwerk moet worden geleverd. Ook indien het risico van afschaffen met het oog op met name het voorkomen van overlast en het beschermen van de openbare orde en veiligheid te groot was, is de vergunning – al dan niet beperkt – gehandhaafd. Bij elke vergunning in de model-APV is beargumenteerd aangegeven waarom het noodzakelijk was ten behoeve van het te beschermen belang de vergunning geheel of gedeeltelijk te handhaven of wat de risico's van afschaffing zijn.

Algemene regels

Evenals bij de noodzakelijkheidsvraag moet per artikel beargumenteerd worden aangegeven waarom het te beschermen belang niet op een minder belastende wijze kan worden geborgd, met andere woorden of de vergunningplicht vervangen kan worden door een algemene regel. (evenredigheids- of proportionaliteitsbeginsel) Ook de Aanwijzingen voor de decentrale regelgeving en het Snoeiplan gaan ervan uit dat indien een algemene regel hetzelfde effect heeft als een vergunningstelsel volstaan kan worden met een algemene regel.

Als de overheid ervoor kiest om burgers/bedrijfsleven bindende regels op te leggen ligt daaraan ten grondslag het algemeen belang dat overheidsbemoeyenis rechtvaardigt. Regels moeten dan ook naleefbaar en handhaafbaar zijn. Indien er een vergunningplicht bestaat geven niet alleen de regels houvast, maar ook de vergunningvoorschriften. De vergunninghouder weet waar hij aan dient te voldoen, voor de overheid is het zaak op naleving van de voorschriften te controleren. De vergunning kan men beschouwen als het maatpak, de algemene regels als het confectiepak. Deze gelden immers voor ieder gelijk.

Het komt veel voor dat gemeenten voor vergunningen standaardvoorwaarden hanteren voor het overgrote gedeelte van de gevallen. In dat geval moet ernstig worden overwogen of een algemene regel niet de voorkeur verdient. De vraag dient te worden gesteld welke risico's de samenleving loopt bij het afschaffen of verminderen van vergunningen en welke risico's nog aanvaardbaar zijn. Daarbij moet in aanmerking genomen worden dat het gevolg van het stellen van algemene regels is dat het toezicht in zijn geheel achteraf plaats vindt in plaatsing van een preventieve toetsing bij het verlenen van een vergunning. De Europese Dienstenrichtlijn staat dan ook een vergunningstelsel toe als controle achteraf te laat zou komen om werkelijk doeltreffend te zijn. Maar als de risico's voor de naleving en doelmatigheid van de handhaving te groot zijn, moet een vergunningstelsel blijven. In bovenstaande gedachtegang vindt een verschuiving plaats van overheidsbemoeyenis naar de eigen verantwoordelijkheid van burger en ondernemer. Uitgangspunt is vertrouwen in plaats van wantrouwen. De burger/ondernemer moet nagaan wat wel en niet geoorloofd is. Voor de overheid verplaatst het aandachtspunt zich van het stellen van regels vooraf, naar goede informatie vooraf en adequate handhaving achteraf. Het opnemen van algemene regels in de model-APV is lastig gebleken vanwege de diversiteit van gevallen en vanwege de lokale verschillen waardoor de ene gemeente andere zaken wil regelen dan de ander. Niettemin hebben wij op verschillende terreinen de vergunningplicht vervangen door een algemene regel. Bijvoorbeeld de uitwegvergunning, de vergunning voor kleine evenementen, de vergunning voor het hebben van voorwerpen op de weg en de ventvergunning. Soms zijn die regels echter zo algemeen gesteld dat een gemeente ze nog nader moet invullen. Dit kan in de verordening zelf of door middel van het maken van beleidsregels.

Een veelgehoord voordeel van algemene regels is dat de rechtsgelijkheid wordt bevorderd. Dit is echter alleen waar bij gelijke gevallen. Maar wat te doen als gevallen ongelijk zijn? Bijvoorbeeld: een voor het publiek toegankelijk feest waar honderd personen komen is iets heel anders dan een discotheek waar 3000 personen komen. Wij hebben daarom alleen de straatfeesten en barbecues vanwege de overzichtelijkheid ervan onder een algemene regel gebracht, maar voor de andere evenementen een vergunningsplicht gehandhaafd.

Vrijstelling

Indien het invoeren van een algemene regel op te grote risico's stuit, is een tussenoplossing om de vergunningsplicht te handhaven met een mogelijkheid tot vrijstelling voor lichte gevallen.

Meldingsplicht

Een meldingsplicht kan op zichzelf staan, maar ook gekoppeld worden aan een vrijstelling. In plaats van het aanvragen van een vergunning moet een melding worden gedaan. De gemeente is dan in ieder geval op de hoogte van de voorgenomen activiteit. De burger of ondernemer kan zijn gang gaan als de gemeente niet reageert. De gemeentelijke regelgever die een meldingsplicht wil invoeren, moet zich wel afvragen waartoe deze dient. Bij een straatfeest is bijvoorbeeld een melding nodig om te bezien of er nog maatregelen nodig zijn zoals het afsluiten van een weg.

Lex silencio positivo

Een ander middel om te komen tot een minder belastende procedure, is het invoeren van een lex silencio positivo. Kort gezegd komt deze er op neer dat als de overheid niet binnen een bepaalde tijd reageert, de aanvrager zijn gang mag gaan zonder vergunning. Hier kleven wel nadelen aan, zoals bijvoorbeeld is opgemerkt in het jaarverslag van de Raad van State uit 2003. Het toekennen van een vergunning is immers een besluit in de zin van de Awb. Hierdoor heeft niet alleen de aanvrager rechtsbescherming – hij kan tegen een hem onwelgevallig besluit opkomen -, ook de derdebelanghebbende geniet deze. Bij een lex silencio ontstaat onduidelijkheid voor zowel de aanvrager als voor de belanghebbende. Een ander nadeel is dat de overheid geen voorschriften aan een vergunning kan verbinden. Indien het belang van derden-bescherming en het verbinden van specifieke voorschriften aan een vergunning niet groot is, stuit het invoeren van een lex silencio op niet al te grote problemen. Wij hebben de lex silencio maar zeer beperkt toegepast, zoals bij de kapvergunning.

Ook krachtens de Europese Dienstenrichtlijn moet de lex silencio zoveel mogelijk worden toegepast. Bij uitzondering kan een termijn of lex silencio negativo worden geformuleerd. De Toelichting (PB L 376/44, nr. 63) zegt hierover: 'Bij gebreke van andere regelingen, dient, bij het uitblijven van een antwoord binnen een bepaalde termijn, een vergunning geacht te zijn verleend. Met betrekking tot bepaalde activiteiten kunnen echter andere regelingen worden vastgesteld wanneer deze om dwingende redenen van algemeen belang, met inbegrip van een rechtmatig belang van een derde partij, objectief gerechtvaardigd zijn. Dergelijke andere regelingen kunnen nationale voorschriften omvatten op grond waarvan, bij het uitblijven van een antwoord van de bevoegde instantie, de aanvraag wordt geacht te zijn verworpen, en deze verwerping voor de rechter kan worden aangevochten.'

Onomkeerbaarheid

Een reden om vooraf een vergunningplicht te stellen voor een bepaalde activiteit is de onomkeerbaarheid van de gevolgen van de handeling. Zo is de vergunningplicht gehandhaafd voor het kappen van bomen die op de bomenlijst staan. De gemeente bepaalt aan de hand van de lijst welke bomen bescherming behoeven. Pas na het verkrijgen van de vergunning mogen deze worden gekapt. Met algemene regels is het hier moeilijk werken. Het risico dat burgers bomen kappen omdat ze de regel niet goed kennen of toepassen is te groot. Een eenmaal gekapte boom blijft immers gekapt.

Vergunning voor onbepaalde tijd

Een wijze van ontregeling is om vergunningen niet meer te verlenen voor bepaalde tijd, maar voor onbepaalde tijd of voor langere tijd. Uiteraard is ook sprake van vermindering van administratieve lasten als een vergunning niet meer elk jaar moet worden verlengd, maar voor altijd blijft gelden. Ook artikel 11, eerste lid, van de Dienstenrichtlijn bepaalt dat een vergunning voor een bepaalde tijd niet is geoorloofd, tenzij het stellen van een termijn gerechtvaardigd is om dwingende redenen van algemeen belang. In artikel 1.7 is een nieuw artikel opgenomen dat stelt dat vergunningen in beginsel gelden voor onbepaalde tijd. Zie voor meer over dit onderwerp onder het commentaar bij het artikel.

II Toelichting artikelsgewijs

A. Artikel 1.7 Vergunning of ontheffing voor onbepaalde tijd

Commentaar

Vóór juni 2007 kende de model-APV geen bepaling die een geldingsduur aangaf voor een krachtens het model verleende vergunning of ontheffing. Vergunningvoorwaarden konden bepalen dat de vergunning of ontheffing periodiek moest worden verlengd. Het moge duidelijk zijn dat er een forse administratieve lastenvermindering plaats heeft als een vergunning of ontheffing voor onbepaalde tijd wordt verleend. Ook toetsing aan de Europese Dienstenrichtlijn leidt tot deze eis. Artikel 11 van de Dienstenrichtlijn stelt dat vergunningen geen beperkte geldingsduur mogen hebben, tenzij: a. de vergunning automatisch wordt verlengd of alleen afhankelijk is van de voortdurende vervulling van de voorwaarden; b. het aantal beschikbare vergunningen beperkt is door een dwingende reden van algemeen belang; c. een beperkte duur gerechtvaardigd is om een dwingende reden van algemeen belang.

Over punt b. dat onder meer op wachtlijsten ziet, schrijft de Dienstenrichtlijn: 'Wanneer het aantal beschikbare vergunningen voor een activiteit beperkt is wegens een schaarste aan natuurlijke hulpbronnen of technische mogelijkheden, moet een selectieprocedure worden vastgesteld om uit verscheidene gegadigden te kiezen, teneinde via de werking van de vrije markt de kwaliteit en voorwaarden van het dienstenaanbod voor de gebruikers te verbeteren. Deze procedure moet transparant en onpartijdig zijn en de verleende vergunning mag niet buitensporig lang geldig zijn, automatisch worden verlengd of enig voordeel toekennen aan de dienstverrichter wiens vergunning net is komen te vervallen. In het bijzonder moet de geldigheidsduur zodanig worden vastgesteld dat de vrije mededinging niet in grote mate wordt belemmerd of beperkt dan nodig is met het oog op de afschrijvingen van de investeringen en een billijke vergoeding van het geïnvesteerde kapitaal.' (PB L 376/36, nr. 62) Het gevolg van artikel 1.7 is dat gemeenten bij het verlenen van een vergunning voor bepaalde tijd moeten beargumenteren waarom deze beperking nodig is en de evenredigheidstoets kan doorstaan.

Sommige vergunningen lenen zich uit de aard alleen voor verlening voor bepaalde tijd. Dit is bijvoorbeeld het geval bij een evenementenvergunning of een standplaatsvergunning voor een oliebollenkraam rond de jaarwisseling.

Zie voor de betekenis van 'een dwingende reden van algemeen belang' bij de toelichting onder artikel 1.8.

Artikel 1.6 bepaalt dat bij gewijzigde omstandigheden de vergunning kan worden gewijzigd of ingetrokken. Het ligt ook daarom voor de hand dat een vergunning voor onbepaalde duur blijft gelden indien de omstandigheden niet wijzigen. Pas bij gewijzigde omstandigheden dient de vergunning opnieuw te worden bezien. Ook daarbij wordt rekening gehouden met de noodzaak- en proportionaliteitseis. Bij geringe wijziging van omstandigheden die geen gevolgen hebben voor het algemeen belang, kan de vergunning niet worden gewijzigd of ingetrokken omdat de noodzaak daarvoor ontbreekt.

B. Artikel 1.8 Weigeringsgronden

Commentaar

Vergunningstelsels zijn in de model-APV als volgt geformuleerd: een verbodsbepaling om een bepaalde activiteit te verrichten behoudens vergunning. Vrijwel alle vergunningstelsels kenden tot 2007 vervolgens een artikellid of –leden met weigeringsgronden. Deze werden op verschillende manieren omschreven, waardoor de indruk werd gegeven dat in verschillende bepalingen materieel andere weigeringsgronden golden. Dit is echter niet het geval. In het kader van deregulering en vermindering van administratieve lasten is kritisch naar de weigeringsgronden gekeken. We hebben ervoor gekozen om ter bevordering van de systematiek en duidelijkheid binnen de model-APV in Hoofdstuk I Algemene bepalingen algemene weigeringsgronden te benoemen. In de afzonderlijke vergunningstelsels zijn de betreffende artikel(led)en vervallen. Alleen indien er voor een vergunning meer weigeringsgronden dan de in artikel 1.8 genoemde, worden die in het betreffende artikel genoemd. De weigeringsgronden zijn geheel overeenkomstig de eisen van de Europese Dienstenrichtlijn geformuleerd.

Europese Dienstenrichtlijn (EDR)

Tegelijkertijd met de deregulering van de vergunningstelsels van de model-APV zijn deze gescreend aan de Europese Dienstenrichtlijn. Het gaat daarbij om de volgende vergunningstelsels:

evenementenvergunning, horecaexploitatievergunning, vergunning voor een seksinrichting, ventvergunning, standplaatsvergunning en de vergunning voor een snuffelmarkt. Gokactiviteiten zijn van de werking van de Europese Richtlijn uitgezonderd, zodat de speelautomatenvergunning niet onder het regiem valt.

Artikel 9 van de Richtlijn stelt eisen waaraan vergunningstelsels moeten voldoen: 1. zij zijn niet discriminatoir ten opzichte van degene die de vergunning aanvraagt en 2. de behoefte aan een vergunningstelsel is gerechtvaardigd om een dwingende reden van algemeen belang en 3. het nagestreefde doel kan niet door een minder beperkende maatregel worden bereikt.

Met andere woorden : zij moeten voldoen aan de eisen van noodzakelijkheid (2) en evenredigheid (3).

Weliswaar geldt de Richtlijn alleen voor dienstenactiviteiten in ons land door onderdanen uit andere lidstaten en niet voor de eigen onderdanen, maar wij achten het uit een oogpunt van rechtsgelijkheid ongewenst een onderscheid aan te brengen tussen verschillende soorten van dienstverleners. Immers de grensoverschrijdende dienstverlener zou een bevoorrechte positie kunnen krijgen ten opzichte van de eigen onderdaan. .

De Richtlijn geldt voor het verlenen van diensten en niet voor het verkopen van goederen. Maar blijkens het arrest van het Hof van Justitie d.d. 23-02-2006 in zaak C-441/04 gelden dezelfde criteria krachtens artikel 28 EG (vrij verkeer van goederen) voor het verkopen van goederen. Volgens dit arrest mag namelijk venten (verkoop van zilveren sieraden huis-aan-huis) door een Duits onderdaan in Oostenrijk alleen beperkt of verboden worden door een nationale bepaling om redenen van algemeen belang als boven genoemd.

Weigeringsgronden

Er zijn mogelijkheden om vergunningen in hun uitvoering te beperken (vergunningvoorschriften) of te weigeren. De beperking of weigering dient gerechtvaardigd te zijn door dwingende redenen van algemeen belang en evenredig te zijn met die redenen van algemeen belang. (artikel 10) Dit begrip, zoals dit is erkend door het Hof van Justitie omvat de volgende gronden: openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid en de bescherming van het milieu (noodzaakvereiste, zie ook artikel 16). Op grond van deze motieven kunnen voorschriften worden verbonden aan de vergunning en kan de vergunning worden geweigerd. De toelichting bij de Richtlijn noemt de volgende voor de APV van belang zijnde redenen van algemeen belang: handhaving van de maatschappelijke orde; bescherming van afnemers van diensten; voorkoming van oneerlijke concurrentie; consumentenbescherming; dierenwelzijn; bescherming van het milieu en het stedelijk milieu, met inbegrip van stedelijke en rurale ruimtelijke ordening; culturele beleidsdoelen, met inbegrip van de vrijheid van meningsuiting, in het bijzonder ten aanzien van de sociale, culturele, religieuze en filosofische waarden van de maatschappij; verkeersveiligheid en behoud van het nationaal historisch en artistiek erfgoed. (PB L376/41, nr. 40)

Openbare orde en overlast

Vanouds is de APV een verordening die ziet op openbare orde en overlast.. De toelichting bij de Europese Dienstenrichtlijn omschrijft het begrip openbare orde aldus: 'Het begrip openbare orde, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie, omvat de bescherming tegen een werkelijke en voldoende ernstige bedreiging van een fundamenteel belang van de samenleving, en kan met name onderwerpen in verband met de menselijke waardigheid, de bescherming van minderjarigen en kwetsbare volwassenen, alsook dierenwelzijn omvatten. Evenzo omvat het begrip openbare veiligheid vraagstukken in verband met de staatsveiligheid.' (PB L376/41, nr. 41)

Het begrip openbare orde is overigens een open begrip. Voor nadere interpretatie zullen we de jurisprudentie van het Hof naar aanleiding van prejudiciële vragen over de Dienstenrichtlijn moeten afwachten. Het is niet onwaarschijnlijk dat het Hof, gelet op onder meer de tekst van artikel 41, het begrip ruimer zal uitleggen dan het normaliter bij de uitleg van het EG-verdrag doet.

Het begrip 'overlast' komt in het EG-recht bij de toetsing van uitzonderingen op het vrij verkeer niet als zodanig voor. Ook de Dienstenrichtlijn spreekt niet over overlast. Hoewel het begrip 'overlast' als zelfstandige weigeringsgrond niet werkt, kan overlast via de algemene gronden openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid en milieu wél worden aangemerkt als zo'n weigeringsgrond. Overlast kan namelijk betrekking hebben op verschillende aspecten. Geluidsoverlast en overlast, veroorzaakt door stof, afval etc kunnen worden geschaard onder milieu of zelfs gezondheid. Overlast, veroorzaakt door vuurwerk, valt eveneens onder bescherming van het milieu en gezondheid, maar ook onder veiligheid. Bij verkeersoverlast kan bovendien gedacht worden aan de openbare veiligheid in verband met verkeersveiligheid. Om overlast onder het begrip 'openbare orde' te kunnen scharen moeten er wel enige aanknopingspunten zijn met overweging 41 en de gemeente zal dit ook moeten aantonen. In ieder geval kan overlast onder het openbare ordebegrip worden gebracht, indien deze een aantasting is van of een duidelijke inbreuk maakt op de maatschappelijke orde zoals deze geldt in Nederland. Het gaat dan om overlast die een bedreiging vormt voor de veiligheid en rust in de publieke ruimte (denk aan voetbalsupporters, ongeregelde heden bij evenementen en openbare dronkenschap).

Zedelijkheid

Ook het begrip zedelijkheid valt – naar te verwachten is – onder het begrip openbare orde, zoals dit wordt uitgelegd in overweging 41. Te denken valt aan de bescherming van de menselijke waardigheid of waar het dierenmishandeling (bijvoorbeeld gansslaan) betreft onder het belang van dierenwelzijn.

Voorzieningenniveau bij venten en standplaatsen

In het verleden is het beschermen van het voorzieningenniveau in de gemeente ten behoeve van de consument als een openbare ordebelang aangemerkt. Daarbij werd in ogenschouw genomen dat gevestigde winkeliers geconfronteerd worden met hoge exploitatiekosten die niet in verhouding staan tot de vrij lage exploitatiekosten van de straathandelaren. Uit jurisprudentie van de Afdeling bestuursrecht van de Raad van State blijkt dat het reguleren van de concurrentieverhoudingen niet als een huishoudelijk belang van de gemeente wordt aangemerkt. Hierop wordt door de Afdeling slechts een uitzondering toegestaan, wanneer het voorzieningenniveau voor de consument in een deel van de gemeente in gevaar komt. Wil een gemeente op basis hiervan een vergunning weigeren dan moet worden aangetoond, mede aan de hand van de boekhouding van de plaatselijke winkelier, dat het voortbestaan van de winkel in gevaar komt indien vanaf een standplaats dezelfde goederen aangeboden worden.

De Europese Dienstenrichtlijn staat deze weigeringsgrond niet toe, omdat deze wordt beschouwd als het bevorderen van oneerlijke concurrentie. Wij hebben deze weigeringsgrond bij de ventvergunning en de standplaatsvergunning daarom geschrapt. Indien de gemeente het voorzieningenniveau wenst te beschermen, kan het bestemmingsplan daarvoor worden gebruikt. Men kan via het bestemmingsplan het aantal standplaatsen beperken of tot nul brengen. Het venten van waren is echter niet in een bestemmingsplan te regelen. Er kan wel in abstracto worden verwezen naar bijvoorbeeld criteria als leefmilieu, leefomstandigheden enz. De meeste vergunningstelsels kennen als weigeringsgrond 'strijd met het bestemmingsplan'. De vergunning wordt dan geweigerd wegens strijd hiermee.

Woon- en leefsituatie in de omgeving

De weigeringsgrond woon- en leefmilieu van onder andere de horeca-exploitatievergunning of de bordeelvergunning is eveneens een weigeringsgrond die volgens de Europese Dienstenrichtlijn niet geaccepteerd is. Evenals bij overlast zal bekeken moeten worden of deze weigeringsgrond onder een wel erkende weigeringsgrond gebracht kan worden zoals de openbare veiligheid of de volksgezondheid. In veel gevallen zal dit echter niet haalbaar zijn. Ook dan moet de gemeente – indien gewenst - het woon- en leefklimaat beschermen door middel van het bestemmingsplan (het voorkomen van achteruitgang van het leefmilieu) of leefmilieuverordening.

C. Artikel 2.1.4.2 Dienstverlening (Vervallen)

Commentaar

Artikel 2.1.4.2 (oud) bevatte een vergunningstelsel voor dienstverlening. Dienstverlening betreft allerlei straatberoepen, zoals kruiers, de scharensleep, de reiniger van voertuigen en de glazenwasser. Sommigen zijn uit het straatbeeld verdwenen, anderen hebben hun intrede gedaan. Denk bijvoorbeeld aan besteldiensten van pizza's of de supermarkt en bewakingsdiensten. De VNG heeft het dienstverleningsartikel in 2007 geschrapt vanwege het streven naar vermindering van administratieve lasten voor ondernemers en het bedrijfsleven (deregulering). De deregulering is ingegeven door de opvatting dat de regeling niet (meer) voldeed aan het noodzaakvereiste zoals verwoord in de Europese Dienstenrichtlijn. Het risico van overlast of verstoring van de openbare orde en zedelijkheid is immers niet groot bij deze vormen van dienstverlening. Dit bleek al uit het optionele karakter van het oude artikel. Voorts geldt voor wat betreft de verkeersveiligheid artikel 5, van de Wegenverkeerswet 1994, dat bepaalt dat ieder zich zodanig dient te gedragen dat geen gevaar op de weg wordt veroorzaakt of dat het verkeer wordt gehinderd. Als de dienstverlener optreedt als venter, dat wil zeggen dat hij ambulans is, gelden bovendien de artikelen over venten (5.2.2.1 en 5.2.2.2). De venter mag de openbare orde niet verstoren. Sommige gemeenten vatten gidsen onder dit artikel. In de model-APV zijn deze ondergebracht bij artikel 2.1.4.3 (straatartiest).

Kort samengevat: De risico's van het schrappen van het vergunningstelsel afgezet tegen het aanzienlijke voordeel van vermindering van administratieve lasten voor dienstverleners en gemeenten - immers er hoeft geen vergunning meer aangevraagd te worden - heeft ons doen kiezen voor het niet meer opnemen van het artikel.

D. Artikel 2.1.4.3 Straatartiest

Commentaar

Het oude artikel 2.1.4.1 (Feest, muziek en wedstrijd) is in 2006 geschrapt. Feesten en wedstrijden zijn ondergebracht bij de evenementen. Muziek maken kan ook een evenement zijn, zie onder artikel 2.2.1. Echter het optreden van een straatmuzikant, bijvoorbeeld een harmonicaspeler, is dat niet. Daarom is alsnog de straatmuzikant onder artikel 2.1.4.3 gebracht.

E. Artikel 2.1.5.1 Het plaatsen van voorwerpen op of aan de weg in strijd met de publieke functie van de weg

Commentaar

Dit artikel geeft het college de mogelijkheid greep te houden op situaties die hinder of gevaar kunnen opleveren of ontsierend kunnen zijn. Voor de toepassing kan worden gedacht aan het plaatsen van reclameborden of containers. Het helemaal laten vervallen van het artikel is geen optie, omdat dit de gemeente het enige juridische handvat biedt om op te treden als de openbaarheid van de weg wordt gehinderd.

In het kader van de deregulering en de vermindering van administratieve lasten is bekeken of de vergunningplicht in dit artikel kan vervallen. Dat is een discussie met vele kanten, en voor diverse oplossingen valt iets te zeggen. De VNG kiest ervoor om als model een breed gestelde algemene regel op te nemen in plaats van het voorheen bestaande vergunningsstelsel. De gemeenteraad maakt met het overnemen van dit model een nadrukkelijke keuze voor het bieden van meer ruimte aan burger en bedrijfsleven.

Aan zo'n keuze kleven ook nadelen en risico's. Om een belangrijke overweging te noemen: er wordt meer gevraagd van handhavers en toezichhouders, en een vergunningsstelsel ook voordelen biedt, is in deze toelichting een alternatieve tekst aangeboden, waarbij het vergunningsstelsel wordt gehandhaafd.

F. Artikel 2.1.5.3 Maken of veranderen van een uitweg

Commentaar

In het kader van deregulering en vermindering van administratieve lasten is bezien of de vergunningplicht in deze bepaling zou kunnen worden opgeheven. In veel gevallen kan de aanleg of verandering van een uitweg zonder meer gebeuren zonder dat dit problemen oplevert. Overheidsbemoeienis is dan veelal niet nodig. In andere gevallen is overheidsbemoeienis wel noodzakelijk ter bescherming van het algemeen belang. Wij hebben er daarom voor gekozen de vergunningplicht te wijzigen in een meldingsplicht. Het college heeft vervolgens de keuze om de gewenste uitrit zonder meer toe te staan (geen besluit nodig) of eventueel voorschriften te stellen aan de realisering van de uitrit. In het uiterste geval kan het college de gewenste uitweg ook geheel verbieden, wanneer op geen enkele manier tegemoet kan worden gekomen aan het algemeen belang. De belangen die het college hierbij kan afwegen zijn gevaar of hinder voor het wegverkeer ter plaatse, het gebruik van een bestaande openbare parkeerplaats of de bescherming van openbare groenvoorzieningen. Het stellen van algemene regels in plaats van een meldingsplicht hebben wij wel overwogen, maar is niet goed mogelijk, omdat het hierbij veelal om specifiek maatwerk gaat.

G. Artikel 2.1.6.3 Hinderlijke beplanting of gevaarlijk voorwerp (Vervallen)

Commentaar

In deze model APV is het artikel waarin een vergunningsplicht was opgenomen voor het plaatsen van voorwerpen op de weg in strijd met de bestemming ervan (artikel 2.1.5.1.) vervangen door een algemene regel waarin dit wordt verboden wanneer het gevaar of hinder oplevert, of het normale gebruik van de weg hindert. Daarmee vervalt de noodzaak van het oude artikel.

Wanneer een gemeente ervoor kiest om wel een vergunningsplicht te handhaven, blijft de noodzaak om dit artikel te handhaven, omdat het hier gaat om situaties die men zonder meer wenst te verbieden, zonder in een onwenselijke en vertragende vergunningsprocedure te verzeilen.

H. Artikel 2.1.6.7 Gevaarlijk of hinderlijk voorwerp (Vervallen)

Commentaar (identiek aan het commentaar bij het vorige artikel)

In deze model APV is het artikel waarin een vergunningsplicht was opgenomen voor het plaatsen van voorwerpen op de weg in strijd met de bestemming ervan (artikel 2.1.5.1.) vervangen door een algemene regel waarin dit wordt verboden wanneer het gevaar of hinder oplevert, of het normale gebruik van de weg hindert. Daarmee vervalt de noodzaak van het oude artikel.

Wanneer een gemeente ervoor kiest om wel een vergunningsplicht te handhaven, blijft de noodzaak om dit artikel te handhaven, omdat het hier gaat om situaties die men zonder meer wenst te verbieden, zonder in een onwenselijke en vertragende vergunningsprocedure te verzeilen.

I. Artikel 2.2.1 Begripsomschrijving

Commentaar

Optredens van muziekkorpsen, muziekbandjes, etc. die toegankelijk zijn voor iedereen vallen nu ook onder de begripsomschrijving en daarmee onder de vergunningplicht van artikel 2.2.1. Voorheen vielen deze optredens onder artikel 2.1.4.1.

J. Artikel 2.2.2 Evenement

Commentaar

Evenementen vervullen een belangrijke functie in de gemeenten. Er worden verschillende evenementen georganiseerd, grootschalig, met uitstraling voor bijv. de hele stad of kleinschalig bijv. alleen beperkt tot de eigen straat. Voor een goed verloop van een evenement moeten verschillende belangen worden afgewogen en duidelijke afspraken met de organisator worden gemaakt.

Het oude artikel 2.2.2 ging uit van een algeheel verbod op het organiseren van een evenement, behalve als met een vergunning door de burgemeester werd gehandeld of de burgemeester voor bepaalde categorieën evenementen een vrijstelling had verleend.

Voor het organiseren van kleine evenementen zoals de barbecue en/of straatfeesten is in het kader van de vermindering van administratieve lasten voor de burger, maar ook het verhelderen en duidelijk omschrijven van het eendaagse evenement gekozen voor het toepassen van een algemene maatregel.

Het moet gaan om kleinschalige activiteiten die zich in de openbare ruimte afspelen met als doel vermaak en ontspanning te bieden. Het vervangen van vergunningvoorschriften door algemene regels in combinatie met het doen van een melding geeft organisatoren van een klein evenement meer vrijheid maar tegelijk ook meer verantwoordelijkheid voor zorgvuldig gebruik van die openbare ruimte. Overigens bevelen wij aan om de nieuwe aanpak na bijvoorbeeld twee zomerperioden te evalueren.

Met de invoering van algemene regels voor de kleinschalige evenementen vervalt het eerder in dit artikel opgenomen, derde lid, dat bepaalde dat de burgemeester voor bepaalde categorieën evenementen vrijstelling kon verlenen.

Hiermee is een begin gemaakt met het categoriseren van de evenementen. Het streven is om evenementen in 3 categorieën onder te brengen, te weten 1. kleine, 2. middelgrote, en 3 de grote evenementen. Voor de middelgrote en grote evenementen blijft de vergunningplicht bestaan. Momenteel zijn wij bezig met het ontwikkelen van een generiek digitaal evenementenformulier die de organisator met behulp van een beslisboom leidt tot het al dan niet verrichten van een melding of een aanvraag voor een evenementenvergunning. Afhankelijk van deze ontwikkeling zal de evenementenbepaling en de toelichting daarop in het komende najaar worden aangepast en samen met het nieuwe digitale aanvraagformulier in het voorjaar van 2008 aan onze leden worden aangeboden.

Europese Dienstenrichtlijn

Volgens de Europese Dienstenrichtlijn is een vergunningstelsel geoorloofd indien het niet discriminatoir, noodzakelijk en evenredig is. Het uitgangspunt is te vinden in artikel 9 van de Dienstenrichtlijn. Hierin is bepaald dat de lidstaten de toegang tot de uitoefening van een dienstenactiviteit niet afhankelijk mogen stellen van een vergunning tenzij: 1. de vergunning niet discriminatoir is, 2. het vergunningstelsel gerechtvaardigd is om een dwingende reden van algemeen belang (noodzaakvereiste), en 3. het nagestreefde doel niet door een minder beperkende maatregel kan worden bereikt, met name omdat controle achteraf te laat zou komen om werkelijk doeltreffend te zijn. Voor het noodzaakvereiste moet bezien worden of er een "rule of reason" of wel dwingende reden van algemeen belang voor het invoeren van een vergunningstelsel bestaat. Onder een dwingende reden van algemeen belang wordt mede verstaan het begrip openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid.. Ter bescherming van die belangen moet een vergunningstelsel worden gehandhaafd voor andersoortige evenementen dan de straatfeesten. De ondernemer/organisator is hierbij ook gebaat, omdat deze voor grote evenementen met de gemeente om de tafel wil zitten en onderhandelen om zo de best mogelijke voorwaarden te krijgen. hiermee gediend zijn, zoals de openbare orde, de overlast, de verkeersveiligheid, de veiligheid. Het begrip openbare orde, zoals uitgelegd door het Europese Hof van Justitie, omvat de bescherming tegen werkelijke en voldoende ernstige bedreiging van een fundamenteel belang van de samenleving, en kan met name onderwerpen in verband met de menselijke waardigheid, de bescherming van minderjarigen en kwetsbare volwassenen alsook dierenwelzijn omvatten. Evenzo omvat het begrip openbare orde veiligheid vraagstukken in verband met de staatsveiligheid. Zie verder het algemeen deel over deze materie.

K. Artikel 2.3.1.2 Exploitatievergunning horecabedrijf

1 Algemeen Exploitatie horeca-inrichtingen

Commentaar

Deregulering

In het kader van deregulering en vermindering van administratieve lasten is in 2007 bekeken of het horeca-exploitatievergunningstelsel in de model-APV gehandhaafd of geschrapt moet worden. In met name kleine gemeenten met een overzichtelijk uitgaansgebied en/of enkele bekende horecaondernemingen, is geen behoefte aan zo'n stelsel. De VNG heeft echter gekozen voor het handhaven van het model horeca-exploitatievergunning. Veel gemeenten zijn namelijk van mening dat deze vergunning noodzakelijk is voor het handhaven van de openbare orde en het tegengaan van overlast. Wij vinden dat we de gemeenten daarbij behulpzaam moeten zijn. Maar gemeenten dienen wel zelf een bewuste en beargumenteerde keuze te maken tussen het al dan niet invoeren cq handhaven van de vergunning. Met het onderstaande menen wij behulpzaam te zijn bij het maken van een verantwoorde keuze.

Europese Dienstenrichtlijn

De Europese Dienstenrichtlijn is van toepassing op de horeca. Het drijven van een horecaonderneming is immers het verrichten van een dienst aan de klant. De Dienstenrichtlijn eist dat een vergunningstelsel noodzakelijk en proportioneel is. Voor wat betreft de noodzakelijkheid moet een gemeente aan de hand van onderstaande criteria afwegen of er dwingende reden van algemeen belang zijn die een vergunningstelsel rechtvaardigen. Onder dwingende redenen van algemeen belang worden verstaan: de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid en het milieu. Hieronder valt ook de verkeersveiligheid. Het begrip overlast komt niet in de Richtlijn voor, maar de concrete vorm van overlast valt meestal wel onder één van de vier motieven valt. Zie bij het commentaar onder artikel 1.8.

Het begrip openbare orde, zoals uitgelegd door het Hof van Justitie, omvat in ieder geval de bescherming tegen een werkelijke en voldoende ernstige bedreiging van een fundamenteel belang van de samenleving, en kan met name onderwerpen in verband met de menselijke waardigheid, de bescherming van minderjarigen en kwetsbare volwassenen, omvatten.

Wat betreft de vraag of een algemene regel hier niet voldoet, is de VNG van mening dat dit niet het geval is vanwege het persoonsgebonden karakter van de vergunning. Alleen door middel van vergunningvoorwaarden te stellen aan de ondernemer kan men 'het maatpak' leveren. Dit geldt met name voor de Bibob-toets. Het confectiepak voldoet hier niet.

Motieven Drank- en Horecawet en model-APV

Er wordt wel geredeneerd dat de horeca-exploitatievergunning naast de vergunning op grond van de Drank- en Horecawet overbodig is. De regelingen van de Drank- en Horecawet (DHW) en de model-APV hebben echter ieder hun eigen bestaansrecht vanwege de verschillende motieven die eraan ten grondslag liggen. Het motief van het horeca-exploitatievergunningstelsel is het tegengaan van overlast en het beschermen van de openbare orde. Dit kan niet bereikt worden met behulp van de Drank- en Horecawet. Aan de Drank- en Horecawet liggen immers primair sociaal-hygiënische en sociaal-economische motieven ten grondslag.

Bestemmingsplan

Het afschaffen van het horeca-exploitatievergunningstelsel en vervolgens een regeling via het bestemmingsplan achten wij minder adequaat. Een bestemmingsplan ordent immers de ruimte. Er mogen alleen ruimtelijk relevante factoren worden meegewogen. Het is natuurlijk mogelijk om in een bestemmingsplan een horecafunctie positief te bestemmen of juist uit te sluiten of per plangebied een maximumstelsel in het leven roepen. En dat gebeurt ook. Maar de burgemeester kan op grond van de huidige regelgeving niet overgaan tot tijdelijke of algehele sluiting van de horecaonderneming in geval van (gevaar voor) verstoring van de openbare orde.

Nu de Dienstenrichtlijn de weigeringsgrond woon- en leefmilieu niet erkent, kan een dreigende of ingetreden verloedering van een gebied we een halt worden toegevoerd door een bestemmingsplan of een leefmilieuverordening.

Droge horeca

De reikwijdte van de Drank- en Horecawet wordt bepaald door het begrip 'horecabedrijf' zoals gedefinieerd in artikel 1, eerste lid, van de Drank- en Horecawet. Het toepassingsgebied van de wet is daardoor beperkt tot bedrijven waarin alcoholhoudende dranken worden verstrekt, de zogenaamde natte horeca. Daarentegen wordt onder een horecabedrijf in artikel 2.3.1.1, eerste lid, ook verstaan het schenken van niet-alcoholhoudende dranken en het verstrekken van rookwaar. Dit laatste is opgenomen om ook coffeeshops onder de model-APV te laten vallen. In deze paragraaf worden coffeeshops dan ook als gewone horecabedrijven behandeld en zijn geen bijzondere bepalingen over coffeeshops opgenomen.

Dat roept de vraag op hoe zich dit verhoudt met de Opiumwet. De Opiumwet verbiedt immers de handel in drugs. Uitgangspunt is dat de vergunningverlening daar geen betrekking op heeft, maar op het feit dat een alcoholvrije horeca-inrichting wordt geëxploiteerd. Dat laat overigens onverlet dat ten aanzien van coffeeshops - vanwege de effecten die met name deze inrichtingen kunnen hebben op de openbare orde - wel degelijk een specifiek beleid kan worden vastgesteld. Meer informatie hierover is te vinden in de publicatie 'De Wet 'Damocles', bestuursdwangbevoegdheid in artikel 13b Opiumwet' van het Steun- en informatiepunt drugs en veiligheid (VNG-uitgeverij, Den Haag 1999) en op .

Bibob-toets

Als het gaat om ondernemingen waar alcoholhoudende drank wordt geschonken, is een integriteitstoets mogelijk op grond van artikel 27, tweede lid, van de Drank- en Horecawet jo. artikel 3, van de Wet bevordering integriteitsbeoordelingen (Wet Bibob). De eerstgenoemde wet geldt niet, zoals hierboven vermeld, voor bedrijven waar geen alcohol wordt geschonken waaronder coffeeshops. Op grond van de vergunningsplicht op grond van de APV is het voor gemeenten mogelijk om ook voor leidinggevenden van deze bedrijven een verklaring omtrent het gedrag te vragen en een Bibob-onderzoek te doen. Dit is van belang omdat de horeca-exploitatievergunning een persoonsgebonden is. Wie de leidinggevende is, is een belang van openbare orde. Immers deze leidinggevende dient ervoor te zorgen dat overlast wordt voorkomen. Artikel 4, van het Besluit Bibob bepaalt in overeenstemming met de model- APV dat als inrichtingen, waarvoor de Wet Bibob geldt, onder andere aangewezen worden: 'inrichtingen waarin bedrijfsmatig, in een omvang alsof zij bedrijfsmatig was of anders dan om niet, logies wordt verstrekt, dranken worden geschonken, of rookwaren of spijzen voor directe consumptie worden verstrekt'. Dit zijn dus horecabedrijven zoals gedefinieerd in artikel 2.3.1.1, van de model-APV. Dit betekent dat voor horecabedrijven in de zin van de APV een Bibob-onderzoek mag worden gedaan. Zonder de horeca-exploitatievergunning in de APV is hier geen wettelijke grondslag voor.

Onbepaaldheid van de duur

Op grond van het nieuwe artikel 1.7 gelden vergunningen voor onbepaalde tijd. Dit geldt ook voor de horeca-exploitatievergunning. Indien de gemeente niettemin een tijdsduur wil verbinden aan de vergunning van bijvoorbeeld vijf of tien jaar, dan geldt hetzelfde als hierboven is vermeld over noodzaakvereiste. Alleen op gronden ontleend aan dwingende redenen van algemeen belang is het geoorloofd een termijn te stellen. Zie ook onder de toelichting bij artikel 1.7.

II Artikel 2.3.1.2, derde en vierde lid

Commentaar

Een aantal categorieën van kleinschalige horecagelegenheden, waar de openbare orde evident niet in het geding is, heeft naar onze mening geen vergunning nodig. Immers de noodzaak van bescherming van de openbare orde, de openbare veiligheid (en het voorkomen van overlast) ontbreekt. Te denken valt aan tearooms, een ontbijthoekje bij de bakker, ijssalons etc. Vooralsnog is gekozen om winkels in de zin van de Winkeltijdenwet, die als nevenactiviteit een horecagedeelte hebben vrij te stellen. De gemeente kan het toepassingsgebied beperken door in het artikel eisen te stellen aan de afmetingen van de ruimte. Bijvoorbeeld deze mag maximaal 20 vierkante meter bedragen en niet meer dan 20 % van het vloeroppervlak. In het model is zo'n maatvoering niet opgenomen omdat de te verwachten overlast het criterium moet zijn voor een vergunning en de grootte van het horecabedrijf niet bepalend is voor de overlast. Voor wat betreft het horecagedeelte geldt dezelfde sluitingstijd als voor de winkel om te voorkomen dat de horeca-activiteiten na sluitingstijd worden voortgezet. Voorts hebben wij in lid 4 opgenomen: zorginstellingen waar een voor het publiek toegankelijke eettafel is, restaurants musea. De gemeente kan deze aanvullen met andere categorieën van horecabedrijven waarvan lokaal geen overlast te verwachten is. Men kan denken aan clubhuizen, stationsrestaurants, ziekenhuizen e.a. Indien alcoholische dranken worden geschonken, moet wel een vergunning op grond van de Drank- en Horecawet worden aangevraagd!

Weigeringsgronden

De weigeringsgronden staan in artikel 1.8. Zie voor verdere uitleg daar onder het commentaar. De weigeringsgrond woon- en leefsituatie van onder andere de horeca-exploitatievergunning of de bordeelvergunning is eveneens een weigeringsgrond die volgens de Europese Dienstenrichtlijn niet geaccepteerd is. Evenals bij overlast zal deze onder een wel erkende weigeringsgrond gebracht kunnen worden zoals bijvoorbeeld de openbare veiligheid of de volksgezondheid. In veel gevallen zal dit echter niet haalbaar zijn. Ook dan moet de gemeente – indien gewenst - het woon- en leefklimaat beschermen door middel van het bestemmingsplan.

L. Artikel 2.3.1.3 Opheffing vergunningplicht (Vervallen)

Commentaar

Dit artikel is komen te vervallen, omdat in artikel 2.3.1.2 de uitzonderingen op de vergunningsplicht zijn opgenomen. Gemeenten die het artikel handhaven, dienen er wel een vrijstellingsbepaling van te maken en niet een mogelijkheid tot opheffing, omdat dit een verouderde term is.

M. Artikel 2.4.16 Alarminstallaties (Vervallen)

Commentaar

Dit artikel is vervallen in 2007. Bij de vorige wijziging van de APV werd over dit artikel opgemerkt dat het niet langer van toepassing was op nieuwe, gecertificeerde alarminstallaties, waarvoor toen de Wet particuliere beveiligingsorganisaties en recherchebureaus, en de kwaliteitseisen van de Regeling BORG 1.1 waren gaan gelden. De vergunning werd echter gehandhaafd omdat deze wettelijke regels niet golden voor toen al bestaande geluidsalarmen en voor zelf aangelegde alarminstallaties.

De VNG heeft nu overwogen dat deze bepaling, als er feitelijk invulling aan wordt gegeven, en zeker als ook de model vergunningsvoorschriften die in de toelichting waren opgenomen daarbij worden gebruikt, een aanzienlijke financiële en administratieve last voor burgers en bedrijven oplevert: volgens deze voorschriften zou de installatie bijvoorbeeld dienen te voldoen aan de Regeling BORG 1.1, er zouden jaarlijkse controles moeten plaatsvinden, en door of vanwege het college aangewezen deskundigen zouden op kosten van de vergunninghouder de deugdelijkheid van de installatie kunnen onderzoeken.

Nog los van de vraag of deze zware eisen überhaupt in verhouding staan tot het te dienen belang, acht de VNG het risico van afschaffing niet dermate groot dat de vergunning om die reden moet worden gehandhaafd. Een plotselinge epidemie van zelf gebouwde, lawaaiige en te pas en vooral te onpas afgaande alarminstallaties ligt niet voor de hand.

N. Artikel 2.6.2 Ter beschikking stellen van consumentenvuurwerk tijdens de verkoopdagen

Commentaar

Verkoopvergunning consumentenvuurwerk

Op basis van artikel 2.6.2 van de model-APV kan het college aan een bedrijf of nevenbedrijf een vergunning verlenen voor het verkopen van consumentenvuurwerk tijdens de door het Vuurwerkbesluit aangewezen verkoopdagen. Ter bevordering van de deregulering en het aanbrengen van meer systematiek in de model-APV zijn in mei 2007 twee artikelen in Hoofdstuk 1 opgenomen. Artikel 1.7 bepaalt dat de vergunning voor onbepaalde tijd geldt en artikel 1.8 bevat de algemene weigeringsgronden die bij elke vergunning kunnen worden gehanteerd. Zie voor meer informatie de toelichting bij de betreffende artikelen. Algemene weigeringsgronden zijn bijvoorbeeld het belang van de handhaving van de openbare orde waaronder overlast kan worden begrepen, als het om de bescherming van de kwetsbare medemens gaat of het belang van de volksgezondheid die door overlast dreigt te worden aangetast. De vergunning kan daarom worden geweigerd als het verkooppunt zich bevindt in de nabijheid van ziekenhuizen, bejaardentehuizen en dierenasiels. In het laatste geval is er sprake van handhaving van de openbare orde, waaronder de bescherming van dieren valt. Aan de verkoopvergunning kunnen voorschriften worden verbonden, indien dit nodig is wegens dwingende redenen van algemeen belang. Dit zijn de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid en het milieu. Zie daarvoor artikel 1.4 en het commentaar daarbij.

De verkoopvergunning wordt door veel gemeenten gebruikt om, naast het uitsluiten via het bestemmingsplan of algemene beleidsregels, een spreidingsbeleid van verkooppunten te voeren en om het aantal verkooppunten en bijbehorende opslag te reguleren. Ondanks het feit dat aan een dergelijke opslag de nodige voorschriften zijn verbonden zal het toestaan van dergelijke opslagplaatsen in bijvoorbeeld woonwijken voor de nodige maatschappelijke onrust zorgen, is bereikbaarheid bij calamiteiten een belangrijk aspect en dient tevens gelet te worden op de verkeersaantrekkende werking. Het Vuurwerkbesluit regelt enkel milieutechnische eisen waar een opslag aan moet voldoen en laat de mogelijkheid open een milieuvergunning aan te vragen bij de provincie voor 10.000 kilo en meer opslagen. Hierbij kan voorbij gegaan worden aan de gemeente. Artikel 2.6.2 is gebaseerd op artikel 149 Gemeentewet.

O. Artikel 3.2.2 Gedragseisen exploitant en beheerder

Commentaar

Artikel 273a van het Wetboek van Strafrecht is vernummerd naar artikel 273f . Er is geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Artikel 3.2.5 Aanwezigheid van en toezicht door exploitant en beheerder

Commentaar

Onder *jurisprudentie* wordt de volgende uitspraak toegevoegd:

Aan de vergunning was het volgende voorschrift verbonden: 1. de vergunninghouder is verplicht dagelijks een nauwkeurige registratie bij te houden van de naam, leeftijd, nationaliteit, adres en woonplaats van de bij hem/haar werkzame prostituees; 2. deze registratie dient in de seksinrichting aanwezig te zijn; 3. dienaangaande moeten kopieën van paspoorten of andere wettige identiteitspapieren bij deze administratie bewaard worden; 4. de registratie moet zeven jaar bewaard worden. De Afdeling constateert dat hoofdstuk 3 van de APV "Seksinrichtingen, sekswinkels, straatprostitutie e.d. moet worden aangemerkt als een verordening als bedoeld in artikel 151a, eerste lid, van de Gemeentewet. Het voorschrift mist niet iedere wettelijke grondslag. In rechte moet van de geldigheid van dat voorschrift worden uitgegaan. De burgemeester is bevoegd tot handhaving. ABR 24-1-2007 (Eindhoven), 200603030, LJN-nr. AZ6851

P. Hoofdstuk 3 Seksinrichtingen, sekswinkels, straatprostitutie e.d.

Commentaar

Volgens artikel 273f van het Wetboek van Strafrecht is het exploiteren van prostitutie niet langer in algemene zin, maar nog slechts in bepaalde omstandigheden strafbaar. Over de vormen van exploitatie van prostitutie die niet langer strafbaar zijn, is geen nadere formele wetgeving vastgesteld. De enige manier om de exploitatie van prostitutie te reguleren is dus via de APV. In dit kader is dit hoofdstuk niet verder gedereguleerd.

Artikel 3.3.2 Weigeringsgronden

Commentaar

a. In het eerste lid, onder c is artikel 273a van het Wetboek van Strafrecht vernummerd naar artikel 273f . Er is geen inhoudelijke wijziging beoogd.

Artikel 3.3.2 Weigeringsgronden

Commentaar

a. In het eerste lid, onder c is artikel 273a van het Wetboek van Strafrecht vernummerd naar artikel 273f . Er is geen inhoudelijke wijziging beoogd.

b. In het tweede lid wordt verwezen naar artikel 1.8. Zie daar onder commentaar wat de gevolgen zijn voor de weigeringsgronden 'overlast' en 'aantasting van het woon- en leefklimaat.

c. Onder *jurisprudentie* wordt de volgende uitspraak toegevoegd:

De algemene norm, neergelegd in artikel 3.2.2, eerste lid, aanhef en onder b, van de APV, dat de exploitant en de beheerder niet in enig opzicht van slecht levensgedrag zijn, houdt als zodanig geen beperking in van de vrijheid van arbeidskeuze als bedoeld in artikel 19, derde lid, van de Grondwet, aangezien niet gebleken is dat de beperking verder strekt dan noodzakelijk kan worden geacht voor het met de norm beoogde doel, te weten een maatschappelijk verantwoorde beroepsuitoefening. Wel dient er bij de uitleg van de bepaling van de APV van uit te worden gegaan dat geen sprake is van slecht levensgedrag indien het tegenwerpen van de bepaling in het concrete geval leidt tot een onevenredig zware beperking van de vrijheid van arbeidskeuze. ABRS 28-02-2007 (Uden), 200603367/1, LJN-nr. AZ9519

Q. Artikel 3.5.1 Overgangsbepaling

Commentaar

In artikel 1.8 zijn de algemene weigeringsgronden vervat. Het tweede lid is hier op aangepast. Er wordt geen inhoudelijke wijziging beoogd.

R. Artikel 4.3.1 Begripsomschrijving

Commentaar

Algemene toelichting afdeling 4.3. Het bewaren van houtopstanden

In het kader van de deregulering van gemeentelijke regelgeving zijn de bepalingen inzake het bewaren van houtopstanden in 2007 tegen het licht gehouden.

Onze leden gaven aan dat de bepalingen 4.3.1. tot en met 4.3.8. niet meer voldeden.

Er bestaat behoefte aan een regeling die uitsluitend betrekking heeft op een beperkt aantal te beschermen bomen. Een algemeen kapverbod geeft de gemeente onnodig veel werk omdat er in praktijk meer dan 90% van de aanvragen om kapvergunning wordt verleend. Ook voor de burger is een algemeen kapverbod belastend.

Gekozen is voor het uitgangspunt dat in beginsel geen kapvergunning vereist is voor het vellen van een boom tenzij deze staat vermeld op de door de gemeente opgestelde en vastgestelde bomenlijst. Dit heeft ertoe geleid dat van de 8 artikelen er slechts 4 in afgeslankte vorm overblijven.

Nu er gekozen is voor een geheel nieuwe opzet van de bepalingen is het vermelden van verouderde jurisprudentie niet meer relevant.

Van belang is om bij de aanvrager onder de aandacht te brengen dat niet altijd gebruik kan worden gemaakt van een verleende vergunning. Het kan zijn dat een vereiste vergunning/vrijstelling/ontheffing van de Natuurbeschermingswet of Flora-en faunawet ontbreekt. M.n. de vogels in de bomen dienen te worden beschermd.

Tenslotte: deze bepalingen zijn bedoeld om toe te zien op het onderhoud en bewaren van het (openbare) groen. Hoe dat eruit ziet en wat daarbij de meest geschikte methode is, kan zeer lokaal bepaald zijn en daarom per gemeente sterk verschillen. Dat blijkt ook in de praktijk: waar veel bepalingen uit de model APV door de meeste gemeenten worden overgenomen, bestaat bij dit artikel een grote lokale diversiteit. Wij wijzen er daarom ten overvloede op dat deze bepalingen onderdeel zijn van de model-APV en geen blauwdruk vormen voor iedere gemeente.

De artikelen 4.3.5. tot en met 4.3.8. zijn in verband met de nieuwe opzet komen te vervallen.

R. Artikel 4.3.1. Begripsomschrijvingen

Het nieuwe uitgangspunt van de bepalingen heeft uiteraard tot gevolg dat veel begripsomschrijvingen in 2007 zijn komen te vervallen.

Er resteren slechts de begripsomschrijvingen: houtopstand en vellen. Deze zijn ongewijzigd overgenomen.

S. Artikel 4.3.2. Kapvergunning

In deze bepaling wordt het belangrijkste nieuwe element geïntroduceerd: de bomenlijst.

De gemeenteraad moet deze lijst vaststellen.

Uitgangspunten van deze lijst:

Verantwoordelijkheid bij de gemeenten zelf: d.w.z. voor het inventariseren en actualiseren van het gemeentelijk bomenbestand en het overnemen van de gemeentelijke monumentale bomen die vermeld staan op de landelijke lijst van de Bomenstichting in Utrecht.

Duidelijk en inzichtelijk voor de burgers;

Zoveel mogelijk de te beschermen bomen verankeren in een bestemmingsplan, op het renvooi van de plankaart of in een landschapsbeleidsplan of bomenplan.

De bomenlijst als bijlage opnemen bij de bepalingen.

T. 4.3.3. Vergunning van rechtswege

De vergunning wordt geacht te zijn verleend wanneer niet binnen de genoemde termijn een beslissing is genomen op de aanvraag.

De bepaling 4.3.3. inzake de aanvraag vergunning is vervallen omdat dit in de Algemene wet Bestuursrecht is opgenomen.

W. Artikel 4.4.2 Verbod hinderlijke of gevaarlijke reclame

Commentaar

Vanwege de vereenvoudiging van vergunningen en de vermindering van administratieve lasten is artikel 4.4.2 ingrijpend herzien. Dat houdt in dat de reclamevergunning voor onverlichte reclames geheel is verdwenen en vervangen door een algemene regel die verbiedt om door middel van een reclame het verkeer in gevaar te brengen of hinder dan wel overlast te veroorzaken voor omwonenden.

De gedachte daarachter is dat voor een reclame van enige omvang of betekenis doorgaans een bouwvergunning nodig is, waardoor al aan de welstand kan worden getoetst. Een reclame waardoor het verkeer in gevaar wordt gebracht of overlast wordt veroorzaakt voor omwonenden komt relatief zo weinig voor dat het moeilijk valt te rechtvaardigen om voor die gevallen een vergunningplicht voor alle reclames in stand te houden.

Gemeenten waar de ervaring is dat reclame niet of nauwelijks problemen oplevert en via de bouwvergunningen afdoende kan worden geregeld, kunnen het daarbij laten.

Voor gemeenten die meer die meer greep op reclames willen houden is de optie opgenomen om een vergunningsplicht in stand te houden voor lichtreclame (artikel 4.4.3) Dit is gedaan omdat de kans dat door lichtreclame hinder of zelfs gevaar ontstaat groter is dan bij onverlichte reclame, ook in die gevallen waarvoor geen bouwvergunning is vereist (bijvoorbeeld als de reclame vanaf de buitenkant zichtbaar, maar binnenin het pand is aangebracht).

X. Artikel 4.4.3 Vergunningsplicht lichtreclame

Commentaar

Zie het commentaar bij het vorige artikel

Y. Artikel 5.2.1 Inzameling van geld of goederen

Commentaar

Met de herziening van de model-APV in mei 2007 is het vierde artikel van de inzamelingbepaling (de vrijstellingsmogelijkheid) vervallen. In praktijk werd er geen gebruik van gemaakt.

Voorts is gekeken naar nut en noodzaak van de vergunning en of de vergunning omgezet kan worden in een algemene regel en of de lex silencio de vergunningverlening kan vereenvoudigen. Bovendien wordt onder meer aan de methode van direct dialogue aandacht besteed. Het commentaar is daardoor als volgt aangepast:

Algemeen

In het kader van de vermindering van regelgeving en de vereenvoudiging van vergunningen is gekeken of de inzamelingsvergunning gehandhaafd diende te worden of dat er andere mogelijkheden zijn variërend van afschaffen van de vergunning tot een algemene regel.

Achtergrond

Van oudsher wordt in Nederland op ruime schaal een beroep gedaan op de liefdadigheidzin van het publiek door middel van collecten, inschrijvingen, verkoop van steunbonnetjes enz. Doorgaans gaan inzamelingsacties uit van volkomen betrouwbare instellingen. Incidenteel komt het voor dat bij de inzamelaar niet de charitatieve doelstelling voorop, staat maar een ander (commercieel) belang. Hierbij wordt bij de burger de indruk gewekt dat de opbrengst naar het goede doel gaat terwijl dit voor maar een klein deel het geval is.

Buiten de sfeer van het strafrecht ligt het bestrijden van ongewenste praktijken primair op de weg van de gemeenten die het vergunningenbeleid voor inzamelingen in handen hebben. Dit is destijds verwoord in de Memorie van Toelichting (MvT) bij het wetsontwerp tot aanvulling van het Wetboek van Strafrecht met een bepaling omtrent telefonische colportage voor een goed doel (Kamerstuk 15678, Stb. 1982,12). Bijlage bij dit kamerstuk was het rapport van de Werkgroep misbruik bij charitatieve acties. Deze interdepartementale werkgroep werd in 1976 ingesteld naar aanleiding van kamervragen met als opdracht te rapporteren op welke wijzen zich bij charitatieve acties misbruik kan voordoen en of en in hoeverre dit kan worden bestreden. In de MvT wordt het volgende opgemerkt: "Ook de overheid heeft een taak om het misbruik dat in sommige gevallen van de betere gevoelens van de mensen en van hun goedgeefsheid wordt gemaakt te bestrijden. Niet alleen is dit nodig ter bescherming van het publiek, maar ook ter bescherming van de bonafide charitatieve instellingen, die voor de financiering van hun activiteiten in meerdere of mindere mate zijn aangewezen op de offerzin van het publiek." Het rapport stelt vast, dat in de jurisprudentie in het algemeen wordt aangenomen dat de gemeentelijke wetgever regelend mag optreden ten aanzien van collecteren in de gemeente.

Huidige ontwikkelingen

Inmiddels zijn we dertig jaar verder. De vraag is of in de huidige maatschappij nog steeds behoefte is aan een beschermende overheid zowel in het kader van het toezicht op bonafide instellingen als van de beperking van het aantal inzamelingen met het oog op het voorkomen van overlast voor burgers. Goede doelen gebruiken steeds nieuwe methoden om geld in te zamelen. Jarenlang was de huis-aan-huiscollecte de meest voorkomende vorm, tegenwoordig worden mensen via de post (direct mail), de telefoon, het aanspreken op straat (direct dialogue), door shows op tv en concerten (Live Aid, Dance4life) direct of indirect aangesproken. Bij de gehanteerde methoden - of het nu per brief of mondeling is - wordt vaak een sterke morele aanspraak gedaan op de geldgever (die op een relatief eenvoudige manier zeer veel goeds kan doen).

Dat de goede doelen-branche steeds verder is geprofessionaliseerd wordt ook duidelijk vanwege het inschakelen van professionele (commerciële) fondswervingsbedrijven. Deze sales- en marketingbedrijven zijn gericht op het werven van klanten (leden of donateurs) voor hun opdrachtgevers. Ze hebben getrainde, resultaatgerichte mensen in dienst. Zowel de fondsenwerper op straat als de uitvoerende instelling kan worden afgerekend op het aantal binnengehaalde machtigingen (klanten/leden/donateurs). De professionele fondsenwerpers willen hun activiteiten met enige regelmaat uitvoeren, niet alleen huis-aan-huis, maar ook op straat.

De inzamelingsvergunning in de APV is destijds met een ander uitgangspunt ontwikkeld, namelijk spreiding middels het collecterooster. De meeste burgers zijn mondig genoeg om aan te geven of zij al dan niet gediend zijn van een inzamelingsactie. Er zijn echter nog steeds kwetsbare groepen in de samenleving die enige bescherming nodig hebben. Niet voor niets wordt regelmatig aangegeven dat het bij bezoek aan de deur, om wat voor reden dan ook, verstandig is een legitimatie te vragen..

De nieuwe methoden van fondsenwerving leveren veel geld op en zullen daarom niet snel verdwijnen. Tegelijkertijd kunnen de diverse werkwijzen voor de burger overlast opleveren omdat men soms meerdere malen per dag aangesproken wordt door een goed doel. De branche zelf erkent dat er irritatie is maar geeft aan dat het persoonlijk contact de meest indringende manier is om klanten of donateurs te werven.

Interessant is dat in Denemarken de wetgever het verboden heeft potentiële klanten te benaderen per telefoon, mail, automatisch oproepsysteem, of persoonlijk tenzij de ontvanger van tevoren hiermee akkoord is gegaan.

De commercialisering en professionalisering en het feit dat er sprake is van een lucratieve markt, doen vermoeden dat de gevolgen van het afschaffen van een inzamelingsvergunning ongewenst zijn. Indien daartoe over wordt gegaan, wordt een grote toename van al dan niet commerciële inzamelaars die zich op de dan vrije markt zullen begeven verwacht. De gevolgen hiervan ondervindt de burger aan zijn voordeur of op straat. Dit is voor de VNG de reden om de inzamelingsvergunning niet te schrappen uit de model-APV.

Aanpassingen herziening model-APV mei 2007

Bij de dereguleringsactie heeft de model-APV enkele voor de gehele APV geldende wijzigingen doorgevoerd. In artikel 1.7, van de model-APV is het uitgangspunt van een vergunning voor onbepaalde tijd opgenomen, tenzij bij de vergunning of ontheffing anders is bepaald. Wat betreft de inzamelingsvergunning wordt een doorlopende vergunning verstrekt voor de instellingen die voorkomen op het collecterooster. In de meeste gemeenten is dit al het geval. De VNG heeft hiertoe geadviseerd bij Lbr. 89/140, 16 oktober 1989. Elders in deze toelichting wordt een model gegeven.

Voor instellingen die niet voorkomen op het collecterooster wordt een vergunning voor bepaalde tijd afgegeven. Voor bijvoorbeeld een lokale sportclub die huis-aan-huis wil collecteren voor een nieuw clubhuis, zal doorgaans een vergunning voor een week worden afgegeven in een collectevrije periode.

Een *algemene regel* waarbij niet-keurmerkinstellingen die niet op het rooster voorkomen worden vrijgesteld van de vergunningsplicht, eventueel gekoppeld aan een meldingsplicht, is niet zinvol. Het verlenen van een incidentele vergunning is immers maatwerk. Vaak betreft het een lokale organisatie waarbij specifiek voor die organisatie geldende voorwaarden worden gesteld. Juist doordat de gemeente bij deze instellingen niet kan afgaan op een oordeel van het CBF dient deze zelf een afweging te maken of sprake is van een bonafide instelling. Daarbij is het uitgangspunt van het collecterooster dat er slechts één organisatie per week huis-aan-huis mag collecteren met het oog op het voorkomen van overlast.

Een *lex silencio positivo* voegt niets toe. De landelijke instellingen op het collecterooster hebben immers een doorlopende vergunning. De landelijke instellingen doen een aanvraag om in een bepaalde week te mogen inzamelen. Beide partijen (gemeente en aanvrager) zullen ervoor zorgen dat de vergunning ruim voor die tijd is verleend, omdat bij overschrijden van de termijn de vergunning geen nut heeft. Gezien het collecterooster is namelijk uitwijken naar een andere week niet eenvoudig. Er zijn overigens geen signalen ontvangen uit de praktijk dat het niet halen van de termijnen een probleem is.

De inzamelingsvergunning bevatte in het verleden geen *weigeringsgronden*. Gezien de ontwikkelingen op het gebied van inzamelen (mogelijk meerdere aanvragen voor inzamelen op straat, waarbij je een maximumstelsel wilt hanteren) is het gewenst om weigeringsgronden te kunnen hanteren. Door een andere inrichting van de model-APV zijn de weigeringsgronden nu niet meer per artikel opgenomen, maar in hoofdstuk 1 benoemd. De weigeringsgronden van artikel 1.8 model-APV zijn dus ook van toepassing op de inzamelingsvergunning.

Eerste lid

Voor het houden van een openbare inzameling is een vergunning van het college nodig. Het artikel ziet op de welbekende inzamelingen van geld middels collectebussen, maar ook op inzamelingen met gebruik van intekenlijsten en de inzameling van goederen. Dit laatste komt bijvoorbeeld voor als burgers gevraagd wordt een bijdrage te leveren aan een voedselpakket. Dit kan middels een gift in geld maar ook door (vooraf bepaalde) producten te kopen en vervolgens te doneren. Voor de openbaarheid van de inzameling is het voldoende dat deze op of aan de openbare weg dan wel op een andere voor het publiek toegankelijke plaats plaatsvindt. De bepaling ziet zowel op het collecteren voor een ideeel als voor een commercieel doel.

Deze bepaling ziet formeel ook op inzamelen met collectebussen die op de toonbank van winkels geplaatst zijn. Meestal betreft het hier een collectebus die voor langere tijd geplaatst wordt. Hoewel dit formeel vergunningplichtig is, wordt hier in de praktijk soepel mee omgegaan. Het heeft nog nooit tot klachten van hetzij burgers hetzij organisaties op het collecterooster geleid.

Tweede lid

In het tweede lid is aangegeven dat ook een vergunning vereist is, indien bij een inzameling geschreven of gedrukte stukken worden aangeboden. Het komt veelvuldig voor dat het collecteren plaatsvindt onder gelijktijdige aanbieding van gedrukte stukken, zoals prentbriefkaarten, mapjes briefpapier e.d., waarbij de opbrengst een charitatieve bestemming heeft.

Briefkaartenacties

Bij briefkaartenacties worden briefkaarten huis-aan-huis te koop aangeboden. Deze activiteit komt tot stand op initiatief van commerciële organisaties waarbij de naam van een goed doel wordt gebezigd. Er wordt gebruikt gemaakt van studenten bij de verkoop. Een klein deel van de opbrengst komt ten goede aan het goede doel, de rest van de opbrengst aan de initiatiefnemers van de commerciële instelling. Het is verwarrend dat erkende goede doelen (CBF-keur) meewerken aan dergelijke acties. Het CBF dringt er bij de door haar erkende goede doelen dan ook op aan om goed toezicht te houden op de verkoopactiviteiten en de informatie die daarbij vertrekt wordt. Vanwege klachten over deze activiteiten die zowel bij het CBF als bij de goede doelen zijn binnengekomen, is door verschillende instellingen met een goed doel besloten te stoppen met deze activiteiten.

Direct dialogue

Direct dialogue is een fondsenwervingmethode waarbij mensen worden aangesproken en gevraagd om donateur of lid te worden van een instelling voor een goed doel en waarbij een intekenlijst wordt aangeboden. Het publiek geeft een machtiging af. In de algemene toelichting is hierover al een en ander opgemerkt. Het is een wervingmethode die de laatste jaren snel populair is geworden. Bij het opstellen van de bepaling van de model-APV is met deze methode geen rekening is gehouden. Deze zag immers voornamelijk op landelijk georganiseerde inzamelingen huis-aan-huis.

Tot voor kort was de meest voorkomende vorm van direct dialogue inzameling op plekken met veel lopend publiek, bijvoorbeeld in het winkelgebied of bij stations. Tegenwoordig wordt deze vorm van inzamelen ook huis-aan-huis toegepast. Dit maakt de vergunningverlening complexer. Duidelijk is dat voor de huis-aan-huiswerving rekening gehouden dient te worden met het collecterooster. De vergunning voor huis-aan-huis direct dialogue kan dan ook alleen verleend worden voor de vrije perioden, waarin ook ruimte dient te zijn voor lokale instellingen.

Organisaties die gebruik maken van direct dialogue op straat, willen graag meerdere malen per jaar, gedurende enkele dagen leden werven. Een systeem van vergunningverlening zoals aan de huis-aan-huiscollecten ten grondslag ligt (één keer per jaar één week) voldoet niet aan deze behoefte. Duidelijk is ook verschil bestaat tussen huis-aan-huiscollecteren en inzamelingen op straat. Een groot aantal huis-aan-huiscollecten geeft eerder dan een groot aantal straatcollecten aanleiding tot afkeer en wrevel onder de bevolking (AR 02-12-1983, Gst. 1984, 6763, 3).

Niet elke gemeente heeft te maken met direct dialogue-activiteiten, maar gemeenten die regelmatig aanvragen krijgen kunnen overwegen om beleidsregels vast te stellen. De gemeente kan aangeven hoeveel instellingen op een zelfde dag een inzamelingsvergunning krijgen voor straatwerving, waarbij ook gekeken kan worden naar het aantal wervers dat per instelling ingezet mag worden. Ook kan de gemeente bepalen op welke plaatsen gebruik kan worden gemaakt van de vergunning. Afgewogen dient te worden welke plekken het meest wenselijk zijn vanuit de belangen van de wervende instelling en welke plekken geschikt zijn in het kader van verkeersveiligheid, openbare orde en overlast. De in artikel 1.8 opgenomen weigeringsgronden geven de gemeente de mogelijkheid aan de hand van daar genoemde criteria een maximumstelsel te hanteren.

Er bestaat een Gedragscode brancheorganisatie van de Vereniging Direct Dialogue Donateurswerwers Nederland. In deze gedragscode zijn regels opgenomen voor het werven van leden en donateurs door middel van persoonlijke gesprekken. Enkele van die regels zijn: de dienstverleners en hun medewerkers zullen zich aan landelijke en lokale regelgeving houden (o.a. de APV), geen gebruik maken van een intimiderende of agressieve werkwijze, de wervers hebben altijd een identificatie bij zich en zijn goed getraind en geïnformeerd.

Direct dialogue in relatie tot venten

Het komt de laatste tijd regelmatig voor dat gemeenten benaderd worden door marketing- en salesorganisaties die een vergunning aanvragen om huis-aan-huis klanten te werven voor hun opdrachtgevers. Een opdrachtgever kan een charitatieve instelling zijn waarvoor leden worden geworven door middel van een intekenlijst, maar ook een bedrijf dat producten verkoopt. Bijvoorbeeld een energie- of telefonieleverancier werft huis-aan-huis klanten waarbij aan de deur een contract wordt ondertekend. De vergunningen die mogelijk op deze activiteiten van toepassing zijn, zijn de inzamelingsvergunning (art 5.2.1. APV) en de ventvergunning (art. 5.2.2. APV). Wat betreft de inzamelingsvergunning is het verwarrend dat het niet het charitatieve doel zelf is dat de vergunning aanvraagt, maar de commerciële organisatie in opdracht van een goed doel. Voor de hand ligt dat aan deze instelling bij het verlenen van de inzamelingsvergunning dezelfde voorwaarden worden opgelegd als aan een charitatieve instelling, dus ook het terugkoppelen van wat ingezameld is (hoeveel machtigingen en voor welk bedrag). Bij venten ziet de vergunningplicht zowel op het aanbieden van goederen als het aanbieden van diensten. Het werven van klanten voor energieleveranciers valt onder het aanbieden van diensten. Doel is immers om via deze methode een contract af te sluiten voor de levering van een dienst. Een andere vorm van venten is het op straat of huis-aan-huis verkopen van producten als een hotelbon of bon voor vakantiepark.

Gemeentelijk beleid met betrekking tot de verlening van de inzamelingsvergunningen

Het gemeentelijk beleid inzake de verlening van inzamelingsvergunningen heeft twee uitgangspunten: de inzameling geschiedt door bonafide te achten instellingen en in het kader van overlast wordt het aantal collecten beperkt en gelijkmatig over het jaar verdeeld. Desgewenst wordt een onderscheid gemaakt tussen inzamelingen huis-aan-huis en op straat.

De collecten van landelijke instellingen, voorkomende op het collecterooster krijgen een doorlopende vergunning. De gemeente volgt hierbij het CBF en de Stichting Collecteplan. Instellingen die niet op dit collecterooster voorkomen en een vergunning vragen voor een vrije periode of voor werving op straat dienen door de gemeente beoordeeld te worden. Bij de beoordeling van de aanvragen worden in de praktijk onder meer de volgende criteria gehanteerd (indien van toepassing):

- de instelling moet als bonafide zijn aan te merken (advies inwinnen bij CBF);
- de instelling moet specifiek plaatselijke kenmerken bezitten; en/of
- de voorgenomen actie is geen duplicering van andere al 'gevestigde' inzamelingen ten bate van een identiek doel, met name dat van instellingen vermeld op het collecteplan; en/of
- de opbrengst van de voorgenomen collecte moet worden besteed ten behoeve van personen of instellingen buiten de kring van collecterende instellingen; en/of
- de aanvragende instelling mag geen (controversiële) politieke doeleinden nastreven;
- controle van de begroting op besteding van de gelden;
- tellen onder toezicht van een notaris;
- betalingsbewijs achteraf (dat het geld daadwerkelijk is overgemaakt aan doel);
- gesloten bus, legitimatie inzamelaars etc;
- onderschrijven Gedragscode brancheorganisatie van de Vereniging Direct Dialogue Donateurswerbers Nederland.

Model doorlopende inzamelingsvergunning

Het college van de gemeente ... (naam);

Overwegende dat het in het belang is van de openbare orde om voorwaarden te stellen aan de vergunning betreffende de inzameling van geld en goederen;

- gelet op het bepaalde in artikel 5.2.1 van de Algemene Plaatselijke Verordening;
- gelet op het jaarlijks door de Stichting Centraal Bureau Fondsenwerving vast te stellen collecterooster;

besluit tot het verlenen van een doorlopende inzamelingsvergunning aan:

... (naam instelling), te ... (plaats).

onder de navolgende voorwaarden:

1. De instelling deelt de gemeente uiterlijk 3 maanden vóór de op het collecterooster toegewezen periode mee dat de collecte wordt gehouden en wie ter plaatse met de leiding van collecte zal zijn belast (naam, adres en telefoonnummer contactpersoon). Indien dat niet is geschied, wordt de betreffende periode door de gemeente aangemerkt als een zogenoemde 'vrije periode'. Dit houdt in dat een andere organisatie in aanmerking kan komen voor een vergunning voor deze periode.
2. Indien de collecte niet doorgaat, wordt dit zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk 8 weken voor de collectdatum doorgegeven aan de gemeenten.
3. De collectanten zijn onbezoldigd, minstens 16 jaar (indien jonger, onder begeleiding van een volwassene), mogen niemand overlast bezorgen en dienen eventuele aanwijzingen van de politie en/of daartoe aangewezen gemeentefunctionaris stipt op te volgen.
4. Er mag slechts gecollecteerd worden met collectebussen die zijn verzegeld of met een sleutelslot of plombe zijn afgesloten en waarop duidelijk de naam en/of het doel van de collecterende instelling staat vermeld.
5. Het collecteren is toegestaan op maandag t/m zaterdag tussen 8.00 en 21.00 uur.
6. De collectanten moeten tijdens de collecte een door de collecterende instelling gewaarmerkt geldig legitimatiebewijs dragen waarop in ieder geval de naam van de collecterende instelling en de periode waarvoor de vergunning is verleend, zijn vermeld.
7. De collecteopbrengst dient binnen 14 dagen na afloop van de collecte, door middel van een door de leiding van de collecte ondertekende collectestaat, te worden verantwoord bij de gemeente.
8. De vergunning wordt ingetrokken indien:
 - a. de instelling niet meer voorkomt op het collecterooster;
 - b. twee jaar achtereenvolgend geen gebruik van is gemaakt;
 - c. de voorschriften verbonden aan de vergunning niet worden nageleefd of de namens het bevoegd gezag gegeven aanwijzingen, dan wel bij geconstateerd wangedrag.

Aldus vastgesteld in de collegevergadering van ... (datum).

De burgemeester:

De secretaris:

Algemene toelichting

Men kan twee soorten vergunningen onderscheiden. De eenmalige vergunning en de vergunning voor onbepaalde tijd, ook wel de doorlopende vergunning genoemd die bestemd is voor de instellingen die voorkomen op het collecterooster.

De collectevoorwaarden verbonden aan beide vergunningen kunnen grotendeels gelijk zijn.

De doorlopende vergunning geldt voor de zogenoemde Collecteplaninstellingen, de instellingen die zich hebben aangesloten bij Stichting Collecteplan, omdat deze gebonden zijn aan de voorwaarden van het zogenoemde collecterooster.

Uit jurisprudentie blijkt dat gemeentebesturen in beginsel gebonden zijn aan het collectieplan. Zij hebben amper de vrijheid hiervan af te wijken bij het verlenen van vergunningen. Het verlenen van een doorlopende vergunning voor collecten die in overeenstemming zijn met het collectieplan, maakt deel uit van de verbetering van de dienstverlening door gemeenten aan burgers en het bedrijfsleven. De inzamelende instelling is gebaat bij het niet jaarlijks aanvragen van de vergunning. De werkdruk wordt voor zowel de inzamelende instelling als de gemeente enigszins verminderd. Wel is een meldingsplicht vereist en blijft de gemeente bijhouden of er in een bepaalde periode geïncasseerd wordt of niet. De gemeente dient een instelling die zich niet meldt te benaderen, om te weten te komen of deze van de aan hem toebedeelde collectieperiode al dan niet gebruik maakt. Dan kunnen ook de burgers (en doorgaans ook de politie in het kader van de handhaving) worden geïnformeerd over welke instelling die periode incasseert.

Het is niet zo dat de gemeente kan bepalen dat instellingen die voorkomen op het collectieplan geen vergunning meer nodig hebben. Het CBF en het collectieplan ontleen hun kracht voor een groot deel aan de vergunningen van de gemeenten doordat zij zich aansluiten bij het plan. Het CBF is geen bestuursorgaan dat vergunning kan verlenen. Daarnaast incasseren de landelijke instellingen in de hun toegewezen periode niet in alle gemeenten. Het college zal, bij instellingen welke twee jaar achtereen geen gebruik maken van de doorlopende vergunning, deze intrekken, zodat de vrije periode in deze gemeente verruimd wordt.

Toelichting op de voorwaarden

Instellingen met een doorlopende vergunning zijn verplicht om drie maanden van tevoren te melden of ze al dan niet gebruik maken van de vergunning. Het college neemt kennis van deze mededeling en beantwoordt dat met een schriftelijke bevestiging. Het is praktisch om in deze bevestiging de op dat moment geldende voorschriften die aan de inzamelingsvergunning zijn verbonden op te nemen als service aan de inzamelende organisatie, zodat deze herinnerd wordt aan de vergunningvoorwaarden. De gemeente reguleert het inzamelen op basis van de openbare orde en veiligheid. Overlast voor de burger dient voorkomen te worden en deze dient beschermd te worden tegen niet-bonafide instellingen. Het vergunningstelsel zorgt er voor dat de burger geen overlast ondervindt door een veelvoud van collecten aan de deur in een korte periode. De aan de vergunning verbonden voorwaarden zorgen ervoor dat andere denkbare vormen van overlast voorkomen worden (geen inzameling op zondag, of 's-avonds laat, politie kan aanwijzingen geven enz.). Enkele voorwaarden zien op de betrouwbaarheid van de inzamelende instantie (afgesloten bus, gewaarmerkt legitimatiebewijs inzamelaar, verantwoording afleggen over het opgehaalde bedrag). De intrekkinggronden voor de vergunning zijn gekoppeld aan de voorwaarden waaronder een vergunning wordt afgegeven. Het voorkomen op het collectieplan ligt voor de hand, het gebruiken van de vergunning komt voort uit de belangen van andere organisaties, niet voortkomend op het plan, om de mogelijkheid te hebben een (gewone) inzamelingsvergunning aan te vragen.

Z. Venten e.d.

Artikel 5.2.2.1 Begripsomschrijving

Commentaar

Begripsomschrijving

Het is van belang te omschrijven wat onder venten wordt verstaan omdat het uitoefenen van de ambulante handel (het venten) onderscheiden moet worden van enerzijds de collectevergunning en anderzijds de standplaatsvergunning. Onder venten met goederen wordt dan ook verstaan: de uitoefening van kleinhandel waarbij goederen aan willekeurige voorbijgangers worden aangeboden dan wel het huis-aan-huis aanbieden van goederen of diensten. Bij venten is het van belang dat de venter in beweging is. De venter biedt zijn waren voortdurend aan vanaf een andere plaats. Het tijdelijk stilstaan in afwachting van klanten is geen venten. HR 26-03-1974, NJ 1974, 239.

Van venten is sprake wanneer voor deze goederen een reële contraprestatie in de vorm van een vast bedrag wordt gevraagd. In principe worden bij collecteren geen goederen aangeboden, maar gaat het om het inzamelen van geld en goederen. Verkrijgt men een drukwerk of ander goed door een willekeurig bedrag of een weliswaar vast, maar niet meer als reële contraprestatie aan te merken, bedrag aan geld in een bus te werpen of te overhandigen als bijdrage voor een duidelijk kenbaar liefdadig of ideëel doel, dan is sprake van een collecte. De goederen worden daarbij slechts ter ondersteuning van die actie uitgereikt. Bij strafrechtelijk optreden tegen dit soort zonder vergunning gehouden inzamelingen zal ten laste gelegd en bewezen moeten worden dat te kennen is gegeven of de indruk is gewekt dat de opbrengst geheel of gedeeltelijk is bestemd voor een ideëel doel. Onder het innemen van een standplaats wordt verstaan het te koop aanbieden van goederen vanaf eenzelfde plaats, al dan niet gebruikmakend van fysieke hulpmiddelen als een kraam of een aanhangwagen, in de openbare ruimte. Het onderscheid tussen venten en het innemen van een standplaats, betreft de periode gedurende welke goederen vanaf dezelfde plaats op straat worden aangeboden aan willekeurige voorbijgangers. Het tien minuten standplaats innemen vereist een standplaatsvergunning en geen ventvergunning, HR 26-03-1974, NJ 1974, 239. Venten en standplaatsen sluiten elkaar dus uit.

Artikel 5.2.2.2 Ventverbod

Commentaar

Het oude artikel 5.2.2 ging uit van een algeheel verbod op venten, behalve als met een door het college verstrekte vergunning werd gehandeld. Wij hebben in 2007 gekozen voor een algemene regel. Het is nog slechts verboden te venten als de openbare orde wordt verstoord, de openbare veiligheid, de volksgezondheid of het milieu in gevaar komen. De terminologie sluit aan bij de Europese dienstenrichtlijn. Hieronder vallen de aloude motieven van overlast (in de meeste gevallen) en verkeersveiligheid. Wij hebben tot het afschaffen van het vergunningstelsel besloten, omdat in de meeste gemeenten venten geen overlast e.d. oplevert. De praktijk van vergunningverlening is dat men de vergunning vrijwel altijd verleent onder dezelfde voorwaarden. Er is dan geen zinnige reden waarom een vergunningstelsel nog noodzakelijk en proportioneel is. Overlast kan ook achteraf worden aangepakt. Wij achten het risico van achteraf controleren niet veel groter dan van het vooraf vaststellen van de voorwaarden. Volgens de Dienstenrichtlijn is een vergunning alleen proportioneel als een controle achteraf onvoldoende is.

Wij zijn van mening dat de uitgangspunten van de Dienstenrichtlijn op grond van het EG-verdrag ook gelden voor het verkopen van goederen. Volgens het Hof van Justitie kunnen beperkingen gesteld worden aan de vrijheid van venten indien sprake is van een dwingende reden van algemeen belang. Het Hof van Justitie heeft op 23 februari 2006 betreffende een verzoek om een prejudiciële beslissing betreffende de uitleg van de artikelen 28 en 30 EG, ingediend door het Landesgericht Klagenfurt (Oostenrijk), uitspraak gedaan in een zaak waarin de Duitse onderneming X zich bezighield met het venten van sieraden op het grondgebied van de Europese Unie, waarbij zij particulieren in particuliere woningen bezocht. Daar bood zij zilveren sieraden te koop aan en vergaarde zij bestellingen met betrekking tot dergelijke sieraden. De nationale, Oostenrijkse bepaling verbood deze handelingen. Het Hof bepaalde in de eerste plaats dat de regel niet discriminatoir mag zijn ten opzichte van de dienstverlener en verder dat moet worden nagegaan of de betrokken maatregel gerechtvaardigd is door een doelstelling van algemeen belang in de zin die de rechtspraak van het Hof aan dit begrip geeft of door een van de in artikel 30 EG genoemde doelstellingen, en of die maatregel evenredig is

aan deze doelstelling.

Het gaat hierbij dus om de noodzaak van de beperking en de proportionaliteit. Noodzakelijk zijn volgens de Dienstenrichtlijn die beperkingen die nodig zijn vanwege een dwingende regel van algemeen belang (de "rule of reason"). Deze omvat tenminste de volgende gronden: de openbare orde, openbare veiligheid en volksgezondheid, waaronder onder meer - voor zover hier van belang - vallen: handhaving van de maatschappelijke orde, bescherming van afnemers van diensten, bescherming van kwetsbare volwassenen, consumentenbescherming, voorkoming van fraude, voorkoming van oneerlijke concurrentie en verkeersveiligheid.

In de praktijk is het noodzakelijk beleidsregels te formuleren in welke gevallen sprake is van gevaar voor de in het artikel genoemde motieven. Dergelijke beleidsregels moeten bekend gemaakt worden. Ook beleidsregels moeten voldoen aan de "rule of reason" van de Dienstenrichtlijn. Immers volgens artikel 4, van de Richtlijn vallen onder de definitie van eisen die gesteld kunnen worden: elke verplichting, verbodsbepaling, voorwaarde of beperking uit hoofde van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen van de lidstaten.

Tweede lid

Het tweede lid is ingevoegd om te voorkomen dat burgers op zondag of in de late avonduren worden lastig gevallen door venters.

Derde lid

Het derde lid bevat een afbakening naar hogere regelgeving. Artikel 5 van de Wegenverkeerswet luidt: Het is een ieder verboden zich zodanig te gedragen dat gevaar op de weg wordt veroorzaakt of kan worden veroorzaakt of dat het verkeer op de weg wordt gehinderd of kan worden gehinderd.

Mocht de gemeente niettegenstaande het bovenstaande een vergunningstelsel noodzakelijk en proportioneel achten, dan kan gebruik gemaakt worden van het volgende vergunningstelsel. Dit is tekstueel in een nieuw jasje gestoken, vergeleken met het oude artikel 5.2.1. Het onderwerp wordt nu geregeld in enkele artikelen, te weten: Artikel 5.2.2.1 beoogt een begripsomschrijving te geven. Artikel 5.2.2.2 geeft de verplichting tot het aanvragen van een vergunning. In artikel 1.8 staan de weigeringsgronden. Artikel 1.7 geeft aan dat de vergunning in beginsel voor onbepaalde tijd wordt verleend. En tenslotte is artikel 5.2.2.3 opgenomen vanwege de vrijheid van meningsuiting. Nieuw in dit artikel is dat de gemeente gebieden en/of bepaalde tijden kan aanwijzen, waarin er een ventverbod geldt.

Na artikel 5.2.2.1 worden de volgende artikelen ingevoerd:

Artikel 5.2.2.2 Verbodsbepaling

Het is verboden zonder vergunning van het college te venten.

Commentaar

Gemeenten die het vergunningstelsel niet willen loslaten, beroepen zich vooral op het argument van het preventief voorkomen van overlast door venters die hun goederen of diensen aan de deur slijten. Daarbij wordt vaak de politie geraadpleegd of de dienstverlener een belastend verleden heeft. In 1993 erkende de Afdeling rechtspraak van de Raad van State dat een strafrechtelijk verleden aan de weg staat aan het verlenen van een ventvergunning (zie onder Jurisprudentie). Het is de vraag of dit nog steeds een reden is onder de Dienstenrichtlijn. Met andere woorden moet betwijfeld worden of er hier sprake is van een dwingende reden van algemeen belang. Volgens B. Hessel, Gst. 7271, p. 200, mag een vergunning niet aan een dienstverlener uit een andere lidstaat - waarvoor de Dienstenrichtlijn geldt - worden geweigerd omdat hij strafrechtelijk onvoorwaardelijk is veroordeeld voor meer dan zes maanden. Aanvullende argumenten binnen het begrip openbare orde moeten aanwezig zijn en gerelateerd zijn aan het concrete gedrag van de dienstverlener.

Weigeringsgronden

De weigeringsgrond van het oude artikel 3, sub d, te weten: 'wanneer als gevolg van bijzondere omstandigheden in de gemeente of in een deel der gemeente redelijkerwijs te verwachten is dat door het verlenen van de vergunning een redelijke verzorgingsniveau voor de consumenten ter plaatse in gevaar komt.' is komen te vervallen. Zie voor de weigeringsgronden inclusief deze de toelichting bij artikel 1.8.

Maximumstelsel

Op grond van de motieven, zoals genoemd in artikel 1.8, kan de gemeente beleid formuleren waarin gemotiveerd wordt aangegeven hoeveel vergunningen er voor bepaalde plaatsen of voor de gehele gemeente maximaal worden verstrekt.

Artikel 5.2.2.3 Vrijheid van meningsuiting

1. Het verbod van artikel 5.2.2.3 geldt niet voor venten met gedrukte of geschreven stukken waarin gedachten en gevoelens worden geopenbaard als bedoeld in artikel 7, eerste lid, van de Grondwet.
2. Het college kan de vrijheid van meningsuiting als bedoeld in het eerste lid beperken door een verbod in te stellen:
 - a. op of aan door het college aangewezen wegen of gedeelten daarvan, en/of
 - b. voor bepaalde dagen en uren.
3. Het college kan ontheffing verlenen van het verbod van het tweede lid.

Commentaar

Venten met gedrukte stukken

Artikel 7 Grondwet bepaalt dat geen vergunning mag worden geëist voor de gebruikmaking van een zelfstandig middel van bekendmaking. In de jurisprudentie is het aanbieden van of venten met gedrukte stukken als een zelfstandig middel van bekendmaking aangemerkt. Een afzonderlijk probleem is het beoordelen of er in een concrete situatie sprake is van de uitoefening van 'een zelfstandig middel van bekendmaking' in de zin van artikel 7 van de Grondwet of dat er sprake is van het te koop aanbieden van drukwerk, waarbij geen gedachten of gevoelens worden geopenbaard. Het verspreiden van handelsreclame wordt niet tot de vrijheid van drukpers gerekend, zie artikel 7, vierde lid van de Grondwet.

Ook het trekken van een grens tussen het aanbieden van gedrukte stukken in het kader van de vrijheid van drukpers en het verkopen van gedrukte stukken is in de praktijk dikwijls moeilijk vast te stellen. Zo is in de jaren tachtig in een groot aantal gemeenten het verzoek gedaan tot het venten met prentbriefkaarten. De firma die in deze gemeenten haar prentbriefkaarten in het kader van een commerciële protestactie wilde verkopen was van mening dat het gedrukte stukken betrof die, gelet op artikel 7 Grondwet, zonder ventvergunning verkocht mogen worden. Hoewel bij de verkoop van deze kaarten gesuggereerd werd dat de opbrengst voor een goed doel bestemd was, bleek de opbrengst geheel ten goede te komen aan de verkoper van de prentbriefkaarten. Optreden tegen de verkoper op grond van overtreding van een APV-bepaling waarin een ventverbod wordt vastgelegd, is in een dergelijk geval echter niet mogelijk.

In een geval van verkoop van posters met reproducties van aquarellen en afbeeldingen van foto's al dan niet voorzien van teksten, is bepaald dat deze voor geen andere uitleg vatbaar zijn dan dat zij een bepaalde uiting van kunst bevatten of ludiek van aard zijn. Bezwaarlijk kan van zulke gedrukte stukken gezegd worden dat zij geen gedachten of gevoelens openbaren als bedoeld in art. 7, eerste lid, van de Grondwet.

Het stellen van beperkingen aan het venten met gedrukte stukken is onder de volgende criteria toegestaan: de beperking mag geen betrekking hebben op de inhoud van de gedrukte stukken en er dient gebruik van enige betekenis te resteren; de beperking mag niet resulteren in een algeheel verbod.

Een constructie, waarbij aan een (beperkt) verbod de mogelijkheid tot het verlenen van een ontheffing is verbonden, is volgens de jurisprudentie wel toelaatbaar. De beperking van de verkoop van drukwerk waarop een mededeling staat is, gelet op artikel 7 van de Grondwet, niet mogelijk voor zover het betreft de inhoud van het drukwerk. Artikel 7 van de Grondwet beschermt immers 'iedere openbaarmaking van een - meer of minder weloverwogen - gedachte of een gevoelens, ongeacht de intenties of motieven van degene die zich uit' (Kb 5 juni 1986, Stb. 339). Wel kan de verkoop van drukwerk in het belang van de openbare orde en veiligheid naar tijd en plaats worden ingeperkt.

AA. Standplaatsen

Artikel 5.2.3.1 Begripsomschrijving

Commentaar

Deregulering bestaat niet alleen uit het verminderen van administratieve lasten, maar ook uit het verhelderen en vereenvoudigen van regels. In het kader van de deregulering in 2007 is daarom het oude artikel 5.2.3 opgedeeld in vijf artikelen en is de tekst verduidelijkt. Er is geen inhoudelijke wijziging beoogd. Artikel 5.2.3.1 bevat een begripsomschrijving en voorziet voorts in uitzonderingen. Het hebben van een standplaats ziet op het te koop aanbieden van goederen vanaf een vaste plaats. Dit is dan ook het onderscheidend criterium ten opzichte van het venten met goederen. Bij het venten met goederen wordt er immers vanuit gegaan dat de venter voortdurend zijn goederen vanaf een andere plaats in de openbare ruimte aanbiedt. Met andere woorden: de venter is ambulante, de standplaatshouder niet.

Tweede lid

Het tweede lid bepaalt dat de definitie van het eerste lid niet bevat het innemen van een standplaats op een door de gemeente ingestelde markt op basis van artikel 160, eerste lid, aanhef en onder h, van de Gemeentewet of op een snuffelmarkt (zie art. 5.2.4). Degene die op een door de gemeente ingestelde markt een standplaats wil innemen zal zich moeten houden aan de regels die voor de markt gelden. Deze zijn in veel gemeenten in een marktverordening neergelegd. Voor de snuffelmarkt geldt artikel 5.2.4.

Voor het innemen van een standplaats op een bepaald evenement is eveneens geen vergunning krachtens paragraaf 5.2.3 nodig. Op het evenement zijn de artikelen 2.2.1 en 2.2.2 van toepassing, waarbij de bepalingen met betrekking tot het innemen van een standplaats niet van toepassing zijn.

Artikel 5.2.3.2 Standplaatsvergunning en weigeringsgronden

Commentaar

Algemeen

Volgens artikel 9 van de Europese Dienstenrichtlijn is een vergunningstelsel geoorloofd, indien het niet discriminatoir, noodzakelijk en evenredig is. Voor het noodzaakvereiste moet bezien worden of er een 'rule of reason' ofwel een dwingende reden van algemeen belang is. Een dwingende reden van algemeen belang is onder meer handhaving van de maatschappelijke orde en bescherming van het milieu en stedelijk milieu daaronder begrepen de stedelijke en rurale ruimtelijke ordening. Hieraan is voor wat betreft het stelsel van standplaatsvergunningen mening voldaan. Gemeenten willen het immers met het oog op het verdelen en uiterlijk aanzien van de openbare ruimte niet aan standplaatshouders overlaten waar te gaan staan met de verkoopwagen. De vergunning dient het verdelen van de beschikbare standplaatsen en het mogelijk maken van een maximumstelsel. De vergunning heeft voorts tot doel overlast te voorkomen, bijvoorbeeld stankoverlast, verkeershinder en overlast door zwerfafval. De vergunning is persoonsgebonden (artikel 1.6).

Vergunning voor onbepaalde tijd

Een vergunning wordt in beginsel voor onbepaalde tijd verleend (artikel 1.7). Indien de gemeente de vergunning met het oog op de verdeling van standplaatsen aan een termijn wil verbinden, dan is het zaak te motiveren waarom dit noodzakelijk is in het belang van onder meer de openbare orde, overlast en de veiligheid en milieu. Zie voor nadere toelichting bij de artikelen 1.7. en 1.8.

Vrijheid van meningsuiting

In het derde lid van artikel 5.2.3 (oud) werd een uitzondering gemaakt op het verbod op de straathandel voor zover het betreft het uitstellen van stukken waarin gedachten en gevoelens worden geopenbaard (artikel 7 Grondwet). Voor het aanbieden van gedrukte stukken als zodanig kan geen vergunning worden geëist. Het wordt gezien als een zelfstandig middel van verspreiding. Wel is een vergunning noodzakelijk indien vanaf een standplaats gedrukte stukken worden aangeboden. Deze vergunning is niet vereist vanwege het feit dat gedrukte stukken worden aangeboden, maar vanwege het feit dat een standplaats wordt ingenomen. Dus het gaat hier om een standplaatsvergunning.

Tweede lid Weigeringsgronden

Artikel 5.2.3.2 bevat in het tweede lid een verwijzing naar de algemeen geldende weigeringsgronden van artikel 1.8, te weten: openbare orde, openbare veiligheid, volksgezondheid en milieu. Zie ook het commentaar onder dit artikel. Bovendien worden als weigeringsgronden aangemerkt: redelijke eisen van welstand en het bestemmingsplan.

Openbare orde

Dit begrip omvat in ieder geval de bescherming tegen een werkelijke en voldoende ernstige bedreiging van een fundamenteel belang van de samenleving, en kan met name onderwerpen in verband met de menselijke waardigheid (zedelijkheid), de bescherming van minderjarigen en dierenwelzijn (zedelijkheid) betreffen. We zullen de jurisprudentie moeten van het Hof van Justitie moeten afwachten voor meer verduidelijking van het begrip in het kader van de Dienstenrichtlijn.

Verkeersveiligheid

De weigeringsgronden omtrent de openbare orde en openbare veiligheid bevatten de verkeersveiligheid. Standplaatsen waar goederen te koop worden aangeboden hebben in de praktijk een verkeersaantrekkend karakter. Door deze verkeersaantrekkende werking ontstaan mogelijk ongewenste oversteekbewegingen door voetgangers en ontoelaatbaar rijwielverkeer in voetgangersgebieden. Ook parkerende en geparkeerde auto's kunnen overlast in de omgeving veroorzaken. In het belang van de verkeersveiligheid is het daarom niet mogelijk overal een standplaats in te nemen. Uit de jurisprudentie blijkt dat beperking van het aantal te verstrekken vergunningen in het belang van de openbare orde en de verkeersveiligheid is toegestaan. Dit neemt niet weg dat iedere aanvraag voor het innemen van een standplaats op haar eigen merites beoordeeld dient te worden.

Redelijke eisen van welstand

Bij de herziening van 2004 is de weigeringsgrond 'uiterlijk aanzien van de gemeente' vervangen door 'redelijke eisen van welstand' vanwege het streven om de terminologie in de model-APV zo eenduidig mogelijk te houden. Bovendien sluit het aan bij de terminologie van de Woningwet. Wij gaan ervan uit dat 'uiterlijk aanzien' en 'redelijke eisen van welstand' inhoudelijk dezelfde betekenis hebben. De weigeringsgrond kan gehanteerd worden indien een of meer standplaatsen worden ingenomen op een zodanige plaats dat het straatbeeld ernstig verstoord wordt. Met deze weigeringsgrond kan niet alleen verkapte marktvoering worden tegengegaan, ook wordt daarmee het aanzien van monumentale gebouwen of stedenbouwkundige ensembles gewaarborgd. Het college bepaalt zelfstandig de inhoud van deze weigeringsgrond. Het is niet noodzakelijk, maar wel verstandig om bij voorbeeld de welstandscommissie om advies te vragen.

Bestemmingsplan

De bepalingen in de model-APV met betrekking tot het innemen van een standplaats zijn gebaseerd op ordening van de straathandelen en zijn gebaseerd op de regulerende bevoegdheid van de gemeente van zaken die tot haar huishouding behoren. Daarnaast vormen de besluiten op grond van de Wet op de ruimtelijke ordening, zoals een bestemmingsplan, een zelfstandige weigeringsgrond. Dit betekent dat bij de beoordeling van een aanvraag voor een vergunning voor het innemen van een standplaats altijd gelet moet worden op de voorschriften die uit het bestemmingsplan voortvloeien. Nu het bestaande voorzieningsniveau niet meer via een weigeringsgrond geregeld kan worden, moet men dit regels hieromtrent opnemen in het bestemmingsplan.

Verzorgingsniveau en Europese dienstenrichtlijn

De weigeringsgrond van het oude artikel 3, sub d, te weten: 'wanneer als gevolg van bijzondere omstandigheden in de gemeente of in een deel der gemeente redelijkerwijs te verwachten is dat door het verlenen van de vergunning een redelijke verzorgingsniveau voor de consumenten ter plaatse in gevaar komt.' is komen te vervallen, omdat de Dienstenrichtlijn deze grond niet als zodanig kent. Zie hiervoor de toelichting bij artikel 1.8.

Beleidsregels

Aan de hand van de motieven, genoemd in artikel 1.8, kan het college beleidsregels vaststellen, waarin wordt aangegeven wanneer wel of niet tot het afgeven van een standplaatsvergunning wordt overgegaan. Het vaststellen van een dergelijk beleid, waarin objectieve, algemeen bekendgemaakte criteria worden aangegeven, die bij de beoordeling van een vergunningaanvraag worden gehanteerd, is blijkens de jurisprudentie toegestaan. Wel moet worden opgemerkt dat te voeren beleid niet mag leiden tot een beslissing omtrent een aangevraagde vergunning die niet kan worden herleid op één van de in artikel 1.8 genoemde weigeringsgronden. Rb Utrecht 23-12-1998, KG 1999, 78. Ook beleidsregels zijn volgens artikel 4, van de Dienstenrichtlijn onderworpen aan de 'rule of reason', dat wil zeggen aan dwingende redenen van algemeen belang: de openbare orde, de openbare veiligheid, de volksgezondheid en het milieu.

Bij het hanteren van deze weigeringsgronden kan een verdeling gerealiseerd worden van het aantal standplaatsen, waarbij de af te geven vergunningen zodanig over de week verspreid worden, dat een concentratie van de in te nemen standplaatsen wordt tegengegaan. De weigeringsgronden kunnen ook gebruikt worden wanneer veel belangstelling voor dezelfde locatie ontstaat. Een aantal standplaatsen op één plek doet ook de kans op feitelijke marktforming ontstaan. Ook is het mogelijk om specifieke standplaatsen op bepaalde locaties te weren. Gedacht kan bijvoorbeeld worden aan bakkransen die in verband met stankoverlast of brandgevaarlijkheid niet in de directe nabijheid van gebouwen gewenst zijn.

Artikel 5.2.3.3 Toestemming rechthebbende

Commentaar

Dit is het oude tweede lid.

Artikel 5.2.3.4. Afbakeningsbepalingen

Commentaar

Dit is het oude zesde lid.

Artikel 5.2.3.5 Aanhoudingsplicht

Commentaar

Dit is het oude zevende lid.

BB. Artikel 5.2.4 Snuffelmarkten e.d.

Commentaar

In artikel 1.8 zijn de algemene weigeringsgronden vervat. Het derde lid is hier op aangepast. Er wordt geen inhoudelijke wijziging beoogd.

CC. Artikel 5.3.1. Voorwerpen op of aan het water

DD. Artikel 5.5.1 Verbod afvalstoffen te verbranden buiten inrichtingen of anderszins vuur te stoken

Commentaar

In artikel 1.8 zijn de algemene weigeringsgronden vervat. Het vierde lid is hier op aangepast. Er wordt geen inhoudelijke wijziging beoogd.